

8

Як
ховатимуть
померлих
від COVID-19?

6

Ексдепутата з
Тернополя призначено
начальником
Генштабу ЗСУ

2

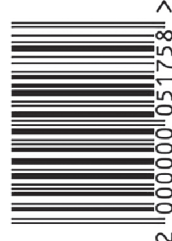
Посаду
тернопільського
губернатора оцінили
у 220 тисяч доларів

ГОЛОВНА ГАЗЕТА ТЕРНОПОЛЯ

www.gazeta1.com

1 квітня
2020 року
№13
(732)

НОМЕР 1 ОДИН

КОРОНАВІРУС ЗАБРАВ НА ТОЙ СВІТ БАТЬКА ТА ПІДІБРАВСЯ ДО ДОНЬКИ ТА ЇЇ ДІТЕЙ

5
стор.

4
ст.

Коронавірус на Тернопільщині:

хворі медичні працівники,
незабезпеченість лікарень,
торгівля експрес-тестами
з рук та тимчасові пункти
сортування

**Руслан
Кулик:**

6
ст.

«Криза – це нова
можливість
для області,
керівництву краю
потрібно лише
правильно нею
скористатися»

реклама

ТЕРНОПІЛЬБУД
www.ternopilbud.com.ua

**КВАРТИРИ
У ЖИТЛОВИХ
КОМПЛЕКСАХ**
З ВЛАСНОЮ ІНФРАСТРУКТУРОЮ

- Галицька
- Микулинецька
- Тролейбусна
- С. Стаднікової
- Володимира Великого
- Гайова
- О. Довженка
- Київська-Тарнавського

**Перший внесок
від 30%**

Договори оренди земель від 11.08.2015 р. – реєстр. № 5556 від 07.08.2014 р. – реєстр. № 5199 від 07.02.2008 р. – реєстр. № 040866100131 від 26.12.2013 р. – реєстр. № 5104 від 30.11.2009 р. – реєстр. № 3858 від 06.08.2019 р. – реєстр. № 6195 від 25.01.2008 р. – реєстр. № 2955. Державний акт на право користування земельною ділянкою РЯ №296744. Дозволя на виконання будівельних робіт від 16.02.2012 р. № ТТ 11512024115, від 29.08.2018 р. № ТТ 112182410187, від 01.03.2019 р. № ТТ 115196060693, від 01.10.2015 р. № ТТ 115152740455, від 10.03.2015 р. № ТТ 115150690532, від 29.08.2018 р. № ТТ 112182410187. Декларації про початок виконання будівельних робіт від 02.07.2015 р. № ТТ 083151830172, від 10.05.2017 р. № ТТ 083171300169.

(067) 350-48-81 (0352) 25-45-27 Відділ продажу: просп. С. Бандери, 38

**НАЙБІЛЬШЕ
МІСЦЕВИХ НОВИН!**

НОМЕР 1 ОДИН
www.gazeta1.com

ГОЛОВНА ГАЗЕТА ТЕРНОПОЛЯ

триває передплата на 2020 рік!

індекс	94673
1 міс. – 39.80 грн*	
3 міс. – 118.60 грн*	
6 міс. – 230.80 грн*	
12 міс. – 456.90 грн*	

* послуги Укрпошти включені в ціну

Travel Way
easy to enjoy

**ЛІТО
РАНІШЕ
БРОНЮВАННЯ
2020**
ПЕРШИЙ
ВНЕСОК
10%

ЗНИЖКА 15%
✓ на екскурсії у Туреччині
✓ на індивідуальний трансфер
✓ на пакети привілеїв
★ СПЕЦІАЛЬНІ БОНУСИ НА ТУРЕЧЧИНУ ДО 31.10.2019

ТВЦ «АТРИУМ», 2-й поверх
(вул. Й. Снігого, 7)
+38 (067) 55 43 952
your.travel.way24@gmail.com
@your_travel_way
travelway24

Щастя
житловий комплекс

- 1-кім. квартири від 44 кв.м
- 2-кім. квартири від 59 кв.м
- 3-кім. квартири від 81 кв.м

**Перший внесок від 125 тис. грн
Розтермінування до 2-х років**

**ЦЕНТР
ПРОДАЖУ**

м. Тернопіль, вул. Острозького, 47а
(096)191-31-51
happy.ternopil.ua

Ліцензія АЕ №406499 ДАБІ України від 16.06.2015 р.
Дозволя на початок будівельних робіт №402.2019 у м. Золотоноша (приміщення)
Державний акт на право постійного користування землею ТР № 00016 від 19.06.1999 р.

КОРОТКО

Голова МЗС розповів, що буде з безвізом після коронавірусу

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба переконує, що пандемія коронавірусу не зруйнує безвіз України з Євросоюзом.

– Якщо Шенген буде формально або по суті втрачено, я думаю, що це стане непоправним ударом по Євросоюзу. Але ми активно працюватимемо з нашими партнерами, щоби за будь-якого розвитку подій отримати українськими громадянами свободи у відносинах з ЄС, а насамперед свобода вільного пересування, зберігалися, – заявив Дмитро Кулеба.

Говорячи про відносини з ЄС, голова МЗС пояснив, що “вплив є, зараз усі процеси загальмовано”.

– Але ми не знімаємо стосунків з ЄС із пріоритетів. І мій улюблений промисловий безвіз нікуди не зникає. Взагалі моя позиція дуже проста: “Війна війною, а обід за розкладом”, – підсумував міністр.

Як повернути квитки на скасовані потяги

Пасажири, які не змогли здійснити запланованих рейсів через припинення пасажирських перевезень залізницею, можуть повернути квитки у будь-якій залізничній касі, однак вже після завершення карантину.

Як повідомив міністр інфраструктури Владислав Криклій, кошти будуть зараховані автоматично на картку впродовж 30 календарних днів, а комісію можуть повернути окремим платежем. Якщо квитки, придбані онлайн, були надруковані в залізничній касі, то їх можна буде повернути після завершення карантину. Якщо квиток придбаний онлайн, але дата відправлення потяга минула, потрібно надрукувати квиток на принтері та керуватися правилом “Якщо квиток придбано у касі”.

В “Укрзалізниці” запевнили, що компенсують 100% вартості квитків на всі потяги, які мали відправитись після 18 березня.

Україна тимчасово відкладає велику приватизацію

Україна тимчасово відмовиться від виставлення на конкурси об’єктів великої приватизації до стабілізації ситуації на світових ринках.

– В умовах світової економічної турбулентності, викликаній епідемією COVID-19, поки приймаємо рішення утриматися від виставлення на приватизаційні аукціони об’єктів великої приватизації і державних підприємств до стабілізації ситуації на фінансових ринках, – повідомив голова Фонду держмайна Дмитро Сенніченко.

Також він зазначив, політичний курс на приватизацію і залучення інвестицій в економіку України залишаються незмінними: нестратегічні об’єкти і надлишкове майно повинні бути передані на чесних і конкурентних аукціонах компетентним інвесторам.

Зауважимо, що в оновленому проєкті держбюджету-2020 план приватизаційних надходжень зменшено з 12 млрд. грн. до 0,5 млрд. грн.

ЦВК просить владу не врізати бюджету на осінні місцеві вибори

Центральна виборча комісія занепокоєна ініціативою вдвічі зменшити видатки на організацію, підготовку та проведення місцевих виборів 2020 року.

У проєкті змін до державного бюджету України на 2020 рік передбачається зменшення обсягу видатків на організацію, підготовку та проведення місцевих виборів із 2 мільярдів 154 мільйонів 988 тисяч гривень до 1 мільярда гривень.

Центральна виборча комісія закликає виражено підходити до питання корегування майбутніх видатків державного бюджету України у 2020 році в частині місцевих виборів.

– На 2020 рік ЦВК на проведення виборів депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів було виділено 2,155 млрд. гривень, що й так на 83 мільйони 88 тисяч гривень менше від заявлених у бюджетному запиті ЦВК. Ці кошти мали би піти на оплату праці членів виборчих комісій, утримання виборчих комісій, виготовлення виборчої документації, – йдеться у повідомленні прес-служби ЦВК.

Роман Бібік

Посаду тернопільського губернатора оцінили у 220 тисяч доларів

На минулому тижні в інформаційному просторі України вибухнула “бомба”, яка очікувано понизить рейтинг президента Володимира Зеленського, а керівник його Офісу Андрій Єрмак і взагалі може позбутися займаної посади.

На відео, яке оприлюднили народний депутат із президентської фракції “Слуга народу” Гео Лерос та програма “Схеми”, людина, схожа на молодшого брата голови Офісу президента Дениса Єрмака, обговорює призначення на державні посади за “винагороду”. На “плівках Єрмака” одна із розмов безпосередньо стосується Тернопільської області. Особи, які зафіксовані на кадрах, ведуть розмову про призначення голови Тернопільської ОДА. Один із фігурантів зазначає, що така посада вартує 2-3 “лями” (вочевидь, мільйони доларів). Але із претендента на керівництво Тернопільщиною вирішили взяти менше, оскільки “Тернопільська область тупо нікому не цікава”, бо дотаційна, “грошей нема”. Як можна здогадуватись із відео, посаду “оцінили” у 220 тисяч (110 плюс 110, імовірно, доларів).

З оприлюдненого діалогу також можна зрозуміти, що на цю посаду було щонайменше троє претендентів. Один із них “засвітився” на іншому відео. Як повідомляють “Схеми”, це ексрегіонал, колишній голова Підволочиської РДА Руслан Комар-Чорний. Його зустріч із Денисом Єрмаком відбулася 14 вересня 2019 року в кафе на бульварі Дружби Народів у Києві.

Столичні журналісти намагалися поспілкуватися з Русланом Комаром-Чорним, однак він не захотів надати коментарів та попросив скинути йому відео, про яке йде мова. Після цього він на повідомлення не відповідав.

Зазначимо, що декларація Комара-Чорного як кандидата на посаду голови Тернопільської ОДА з’явилася на сайті НАЗК дещо раніше, а саме у серпні минулого року. Щоправда, Зеленський

Як депутати з Тернопільщини голосували за ринок землі

Вночі з 30-го на 31 березня Верховна Рада ухвалила закон про обіг земель сільськогосподарського призначення. За це рішення проголосувало 259 народних депутатів.

За даний закон голосували три фракції та деякі позафракційні депутати.

“Слуга народу” – 206 голосів, “Європейська солідарність” – 23, “Голос” – 13, “Довіра” – 12, позафракційні – 5, ОПЗЖ – 0, “Батьківщина” – 0, “За майбутнє” – 0.

Щодо депутатів з Тернопільщини, то за ринок землі проголосували Ігор Василів, Андрій Богданець, Володимир Гевко, Людмила Марченко та Микола Люшняк.

Іван Калаур та Іван Чайківський не були на сесії, відтак не голосували за цей закон.

Згідно з оновленою версією документак, з другого півріччя 2021 року скасовується дія мораторію на продаж аграрної землі.

Електронні сервіси подачі показників – найзручніші в умовах карантину

У БАТ “Тернопільобленерго” нагадують споживачам про всі можливі способи подачі показників електролічильника дистанційно. Адже в умовах карантину підприємство перейшло на дистанційне обслуговування споживачів і в цей період енергетики очікують росту подачі показників за допомогою онлайн-сервісів.

Дистанційна подача сьогодні є найактуальнішим способом їх передачі. Лише за останній місяць за допомогою онлайн-сервісів споживачами області було подано понад 60 відсотків показників електролічильників.

Енергетики відзначають, що найпопулярнішим способом подачі показників електролічильника серед споживачів нашої області є сервіс “Персональний кабінет”. Тут зареєстровано понад 30 тисяч побутових споживачів області. Популярність даного сервісу викликана тим, що тут можна не лише подати показник, сюди надходить рахунок від електропостачальника, також тут можна прослідкувати споживання електроенергії за певний період та звірити усі свої розрахункові документи.

Популярністю у споживачів також користується функція подачі показників на сайті БАТ “Тернопільобленерго”. За допомогою даної функції за лютий 2020 року надійшло майже 20 тисяч показників. Її популярність викликана простою у використанні, адже не потребує реєстрації.

Новим способом подачі показників електролічильника є Viber. Лише за три місяці впровадження подачі показників за допомогою Viber цим способом скористалися понад 1 тисячу споживачів.

Енергетики розуміють, що не всі споживачі мають доступ до інтернету та не всі вміють користуватися різними онлайн-сервісами. Тому тим, у кого немає змоги подати показник через будь-який

призначив не його, а палкого шанувальника “95 кварталу” Ігоря Сопеля. Достеменно не відомо, чи Сопель був серед трьох претендентів і чи платив він за посаду гроші.

До слова, на записках немає чіткої зафіксованої передачі грошей безпосередньо самому Денису Єрмаку. Але помічник Єрмака та автор зйомки між собою детально обговорюють, скільки коштуватиме кандидату та чи інша посада і як розподіляється отриманий прибуток між учасниками схеми, включно із часткою брата нинішнього голови Офісу президента.

Нагадаємо, після скандалу з евакуйованими з Китаю українцями у Микулинцях (Теребовлянський район) Ігоря Сопеля було звільнено з губернаторської посади. А на його місце призначено підприємця з Івано-Франківщини Володимира Труша. Чи проходив він співбесіду з Денисом Єрмаком, сказати важко. Але якщо той дозволяв собі торгувати державними посадами в період, коли його старший брат був усього радником Зеленського, то що можна казати, коли Андрій Єрмак є фактично третьою людиною України, очолюючи президентський Офіс?

А тим часом Андрій Єрмак заявив, що виступає за всебічне розслідування обставин здійснення цих записів, передусім їхньої достовірності. Він також вважає, що Лерос перейшов “червону лінію”, і попередив про відповідальність за “кожне слово брехні”.

Державне бюро розслідувань оперативно відреагувало на заяву Єрмака і відкрило справу відразу за чотирма статтями Кримінального кодексу щодо... нардепа Гео Лероса. Серед іншого йому закидають розголошення державної таємниці, що спричинило тяжкі наслідки.

На ситуацію відреагував сам Гео Лерос. Він написав у “Фейсбукці”, що його вже викликали на допит у ДБР. Усе, що відбувається, нардеп назвав “театром абсурду”: “У результаті ДБР щодо мене, а не на корупціонерів порушило кримінальну справу. Тобто те, що зафіксовано на плівках, не має значення, виявляється, що розкривати корупціонерів – це розголошення держтаємниці”.

Іван Білий

На Теребовлянщині жінка згоріла разом із сухим листям

На власному городі 28 березня згоріла жінка села Довге Теребовлянського району. Літня жінка працювала на власному господарстві.

Вона була одягнута у довгу спідницю. Під час спалювання на городі сухого листя її одяг спалахнув і жінка почала горіти. Це помітили сусіди, які кинулися рятувати пенсіонерку. Проте загасити потерпілу їм не вдалося через велику кількість одягу на ній. Жінка отримала опіки, несумісні з життям.

з онлайн-сервісів, можна телефонувати на цілодобову та безкоштовну лінію кол-центру БАТ “Тернопільобленерго” за номером телефону 0800509040. Проте варто пам’ятати, що в період подачі показників бувають моменти, коли зайняті усі оператори, в результаті часто доводиться довго чекати на лінії або ж телефонувати по кілька разів.

Тому задля економії свого часу та й часу своїх рідних енергетики просять по максимуму подавати показники через електронні сервіси. Адже за допомогою “Персонального кабінету”, функції “Подача показника” на сайті БАТ “Тернопільобленерго” та паблік акаунта Viber можна подавати показники не одного споживача, а й своїх рідних, які проживають за іншими адресами.

Енергетики нагадують, що подати показник електролічильника – це обов’язок кожного споживача. А використання онлайн-сервісів – це зручність та економія часу.

Відділ зв’язків із громадськістю БАТ “Тернопільобленерго”

4 квітня
День народження святкує
Катерина Стус

*Нехай в житті усе вдається
і усмішка не зникає з лиця,
Щастя, радісних подій,
Оптимізму, світлих мрій,
Молодії та розквітай,
Світ собою прикрашай!*

*З любов'ю, батьки,
сестра Соломія з сім'єю,
родина Вершигори та Підгайних*

Ліцензія видана ГП Креатор-Буд. Архітектурно-будівельною інспекцією України 18 квітня 2016 р. №15-Л. Повідомлення про початок виконання підготовчих робіт ТП 010191370124 від 17.05.2019 р. видане відділом державного Архітектурно-будівельного контролю Тернопільської міської ради.

ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Manhattan

бульвар КУЛІША

Договір оренди землі від 03.04.2019 р. - що зареєстрований за № 6127. Повідомлення про початок підготовчих робіт ТП 010191370124

КРЕАТОР БУД

9 Листопадова, 1 ☎ 52 70 07

Петро Гадз передав Бучацькій райлікарні апарат штучної вентиляції легень

Власник аграрної компанії "Бучац-грохлібпром" Петро Гадз 20 березня передав Бучацькій центральній районній клінічній лікарні апарат штучної вентиляції легень, ціна якого – 827 тисяч гривень.

Прилад уже налаштований та готовий до експлуатації у відділенні анестезіології та інтенсивної терапії районної лікарні.

Головний лікар медзакладу Олег Щиголь каже, що переданий апарат штучної вентиляції легень є одним із найкращих на ринку медичного обладнання.

– Наша лікарня дуже потребувала цього прилада. Дякуємо Петру Івановичу за те, що в такий складний час вирішив подбати про здоров'я пацієнтів Бучаччини. Новий апарат штучної вентиляції легень призначений як для дорослих, так і для новонароджених. Він обладнаний датчиком синхронізації, картографії, має зволожувач. З огляду на цінові пропозиції на ринку медичних приладів переданий Петром Івановичем апарат є одним з найкращих, – зазначив **Олег Щиголь**.

Завідуючий відділенням анестезіології та інтенсивної терапії Бучацької районної лікарні Іван

Іваніцький розповідає, що востаннє подібне обладнання у медзаклад закупляли ще у 2009 році під час так званого свинячого грипу.

– Цей прилад допоможе пацієнтам з легеневою недостатністю перейти на штучну вентиляцію. Востаннє схожий апарат Бучацька райлікарня отримувала понад десять років тому, та й тоді він був значно нижчий за рівнем якості. Дякуємо Петру Івановичу Гадзу за такий подарунок і за те, що постійно відгукується на наші прохання, – підкреслив **Іван Іваніцький**.

Меценат Петро Гадз у свою чергу наголосив на тому, що успішний бізнес ґрунтується на доброчинності.

– Соціально відповідальний бізнес – важлива складова становлення сильної держави. Розвиваючи власну справу, підприємець повинен думати не тільки про збагачення, а й про відповідальність перед суспільством. Недарма кажуть, що віддане на благодійність повернеться сторицею. Бути підприємцем означає бути не лише успішним, а й співчутливим до проблем людей. Я веду власний бізнес за таким принципом і закликаю до цього інших, особливо у цей складний для всього світу час, – пояснив **Петро Гадз**.

Волонтери ТНЕУ допомагають потребуючим людям під час карантину та просять усіх небайдужих про підтримку!

Вже упродовж двох тижнів активна молодь юридичного факультету ТНЕУ допомагає літнім людям, особам з інвалідністю, а також тим, хто опинився у скрутному становищі в умовах карантину. Зараз група волонтерів налічує близько пів сотні осіб – це студенти та викладачі ЮФ ТНЕУ, їхні друзі, а також молодь тернопільських парафій УГКЦ.

Аби допомогти потребуючим, молоді люди співпрацюють з міською владою, членами соціальної ініціативи "Єднання поколінь", координатором якої є Ольга Гордієнко (такий проект уже понад 2 роки єднає людей "поважного віку"), а також оцями-францисканцями, які теж давно дбають про потребуючих.

Часто контакти людей, які потребують допомоги, волонтерам підказують і знайомі, а буває, що вони зустрічаються випадково. Кожного дня активісти відвідують понад 20 домівок, за два тижні допомогли вже близько сотні осіб. Працюють по всьому місту як пішки, так і на велосипедах та автомобілях. Під час роботи юнаки і дівчата обов'язково одягають маски та рукавиці й дотримуються дистанції при зустрічі з людьми.

Серед необхідних речей, які доставляють волонтери, є маски (їх надає ініціатива "Єднання поколінь"), продукти (збирають разом з оцями-францисканцями, ініціативою "Єднання поколінь" та небайдужими тернополянами), а

також ліки. Найбільш затребуваними є такі продукти: хліб, олія, крупи, макарони, яйця, сир, цукор, масло, м'ясні продукти, печиво, фрукти тощо.

Активісти розповідають, що деякі пенсіонери приймають "доставку" лише за власні кошти, а є й такі, чиє становище дуже скрутне і вони можуть не їсти вже декілька днів поспіль.

Загалом роботи є вдосталь. Тішить, що є багато небайдужих тернополян, готових допомагати волонтерам і турбуватися про літніх і потребуючих людей не лише під час карантину. З молоддю також уже скотактували представники Червоного Хреста й запропонували свою підтримку.

Волонтери закликають усіх людей доброї волі відгукнутися на добротну ініціативу й допомогти зібрати продукти для тих людей, які опинилися в дуже скрутному становищі й не мають коштів, щоб їх придбати. Адже об'єднавши ще більше зусиль, можна зробити набагато більше добра.

Усіх охочих допомогти просимо звертатися за телефоном (063) 907-02-88, Ірина.

Коронавірус на Тернопільщині: хворі медичні працівники, незабезпеченість лікарень, торгівля експрес-тестами з рук та тимчасові пункти сортування

Тернопільщина постраждала від коронавірусу одна з перших, епіцентром стало невеличке містечко Монастириська. І хоча не піддатися паніці важко, всі передумови для цього є, адже МОЗ не реагує на запити потреб району, який найбільше страждає від COVID-19. Що відбувається у Монастириськах, актуальна інформація про кількість хворих в області, тимчасові пункти сортування та мобільні тестування – усе це в матеріалі наших журналістів.

Монастириський епіцентр COVID-19 – найбільше страждають медики

Тернопільщина – лідер за кількістю медичних працівників, хворих на COVID-19 в Україні. Минулого тижня вірус підтвердили у стоматолога з Тернополя, який приїхав з Австрії. Припускають, що саме за кордоном він і заразився. Ще двоє хворих медиків – з Заліщицького району, а решта, 27 осіб, – з Монастириського. Це працівники районної лікарні та центру первинної медико-санітарної допомоги.

У Монастириськах мешкає трохи більше 5,5 тис. людей, а у всьому районі – 27,6 тис. І саме цей район став епіцентром спалаху на Тернопільщині і не лише серед лікарів: із 78 підтверджених в області випадків зараження – 58 – саме тут. Місцеву районну лікарню перетворили на госпіталь. Минулого тижня звідти виписали пацієнтів та припинили амбулаторний прийом, тут тепер лікують лише тих, у кого підтвердили коронавірус.

– 22 медпрацівників перебувають на самоізоляції, ще двоє госпіталізовані – медсестра у важкому стані ушпиталена до нашої райлікарні, лікар – у Тернопільській лікарні швидкої допомоги, стан – середньої важкості. Лікарям роблять швидкі тести, щоби виявити, хто ще міг заразитися. Вже перевірили 202 медпрацівників у районі, з них 186 із нашої лікарні та 16 осіб із сімейної медицини, – розповіла виконувач обов'язків директора райлікарні **Стефанія Підгірна**.

Голова оперативного штабу з профілактики та протидії поширенню COVID-19 при Монастириській райдержадміністрації Павло Дронь розповідає, що першим інфікованим медиком у цьому районі стала медпрацівниця з села Швейків.

– Там 3 березня був похорон священника, і ця подія, ймовірно, об'єднує більшість перших виявлених випадків зараження. Тобто хронологія така: 12 березня вона захворіла, 17-го у неї лабораторно підтвердили грип А. На той час, коли виявляли грип, матеріалів на дослідження коронавірусу до Києва не відправляли. Коли їй стало гірше, зробили лабораторні аналізи на COVID-19, 26 березня підтвердили коронавірус. Працівники лікарні, які з нею контактували, могли й заразитися, адже всі думали, що жінка хворіє на грип, – розповів пан Дронь.

Ще одна версія: колеги могли заразити медпрацівницю з іншого села – з Ковалівки, саме звідти перший чоловік, який помер від COVID-19, тож вона могла заразитися від нього (це поки єдиний летальний випадок в області). У медпрацівниці згодом справи підтвердили коронавірус.

А от сімейна лікарка, яка виїжджала на прийом до цього ж першого хворого, здорова.

– Сімейна лікарка нашого центру була в захисному костюмі і так оглянула хворого, викликали "швидку" і доправили пацієнта до Чортківської лікарні. На той час у нас вже кілька

днів були захисні костюми для лікарів. Ми купили їх у Тернополі. Важливо, що за результатами аналізів у цієї лікарки не виявлено коронавірусної інфекції. Тому вона не могла бути джерелом зараження, – повідомив ЗМІ директор Монастириського центру первинної медико-санітарної допомоги **Андрій Мушинський**.

У нього самого також підтверджено коронавірус. Він припускає, що підхопив його від колеги із грипом з села Швейків. Тепер усі працівники амбулаторії на самоізоляції. Працюють у телефонному режимі, а в самому закладі чергують медпрацівники інших амбулаторій. Усього до складу Монастириського центру первинної медико-санітарної допомоги входить 8 амбулаторій. Поки що інфіковані є лише серед Монастириської амбулаторії, тобто в самому райцентрі. Хворіють чотири медсестри і троє лікарів, серед яких і директор центру Андрій Мушинський.

У Монастириському районі поки що прикривають хворих лікарів колеги з інших амбулаторій, самі хворі медики по можливості допомагають у телефонному режимі.

Але із нестачею рук можуть зіткнутися не лише в Монастириськах чи в районі, про проблему говорять і медики з обласного центру.

– Середній, молодший персонал працює з окладом 4 тисячі гривень, а лікарі – 6-7 тисяч грн. Тому немає в людей мотивації до роботи. В інфекційному відділенні нашої лікарні вже звільнилися 8 працівників. Замінити їх немає кому, бо люди не мають мотивації переходити з інших відділень, – повідомляє головний лікар Тернопільської лікарні швидкої допомоги **Ярослав Чайківський**.

Незабезпеченість лікарень: міф чи реальність?

І поки можновладці переконують, що медики мають усе необхідне для боротьби з небезпечним вірусом, та у медичних закладах стверджують протилежне.

– Ми дістали 110 захисних костюмів. Є 8 кисневих балонів. Найгострішою проблемою залишається дефіцит противірусних ліків. Через брак пробірок та ішні засоби захисту зразків не можемо протестувати всіх контактних. МОЗ не реагує на запити потреб, – повідомив заступник голови Монастириської РДА **Павло Дронь**.

Не замовляли проблему і медики Козівського району. Відтак працівник Козівської ЦРКЛ Дмитро Карач виклав у мережу звернення групи медичних працівників Козівського району.

– Представниками державної влади, зокрема Тернопільської області, через ЗМІ розповсюджується неправдива інформація щодо належної готовності медичних закладів Тернопільщини надавати допомогу хворим коронавірусною інфекцією. Ми з усією відповідальністю заявляємо, що це не відповідає дійсності. Так, працюючий медперсонал готовий виконати свій

обов'язок перед пацієнтами. Але, на жаль, готовність наших медичних закладів до роботи в умовах пандемії на цьому закінчується. Матеріальне оснащення нашої, як і багатьох сусідніх районних лікарень у розрізі сьогоднішніх проблем за великим рахунком дорівнює нулю. Мінімальна кількість недосконалих засобів захисту, придбаних усіма правдами та неправдами за кошти небайдужих бізнесменів, українських діаспор різних країн, заробітчан та просто жителів району не вирішить проблеми захисту персоналу лікарень від коронавірусу і скінчиться за 2-3 дні після масового поступлення хворих на коронавірус. Після цього медичний персонал, інфікувавшись та захворівши, стане непридатним для лікування пацієнтів не лише з коронавірусною інфекцією, а й із такими захворюваннями, як гострий апендицит, травми, кровотечі, хвороби серця, гнійні захворювання та інші, а отже, люди почнуть масово помирати і від них. Подібна ситуація на наших очах розгортається зараз по сусідству у Монастириському районі, де внаслідок незахищеності індивідуальними засобами через недбалість чиновників від медицини інфікувалися медпрацівники, а керівництво лікарні змушене просити захисні костюми та інші засоби захисту в лікарнях сусідніх районів, у тому числі й нашого, де їх так само обмаль, проте ще не надійшла справжня біда.

Керівництво нашої галуззі бездіє. У заявах можновладців ми чуємо про виділення коштів, а з телеекранів дізнаємося про прибуття вантажів із засобами боротьби з коронавірусом, проте на практиці не отримуємо нічого, окрім порад виживати власними силами та традиційних погроз. Наші керівники досі не спромоглися виробити чітких інструкцій не те що у лікуванні хворих, а навіть похованих померлих, через що Тернопільщина виступила посміховиськом на цілу країну. Ми не боїмося гніву чиновників від медицини, адже тепер є чого боятися по-справжньому. Не боїмося також звинувачень у роздуванні

паніки, адже висловлюємо виключно тверезий погляд на речі, натомість вимагаємо від влади негайного забезпечення медичних закладів області індивідуальними засобами захисту, ПЛР-діагностики та апаратурою ШВЛ, термінові зміни механізмів закупівлі медичного обладнання та матеріалів. Ми хочемо вижити разом з народом нашої країни, – пише Дмитро Карач.

Пік захворювання на COVID-19 припаде на кінець квітня

– Опираючись на досвід інших країн, можемо зробити висновок, що пандемія зростатиме. У Монастириськах посилено контроль. Проводять роз'яснювальні бесіди. Людей на вулицях немає. Оскільки наш район став вогнищем небезпечного захворювання, вжито всіх заходів, аби цей вірус не кинувся на сусідні села та райони, – розповів міський голова Монастириськів **Андрій Старух**.

Слова мера підтвердив і керівник медичної галуззі області **Володимир Богайчук**, котрий додав, що пік захворювання очікуємо на кінець квітня, а тому лікувальні заходи корегують свою роботу та проводять підготовку для створення центрів сортування хворих.

На Тернопільщині створено 24 мобільні групи для проведення тесту на коронавірус у виїзних умовах.

– У кожному районі має бути як мінімум 2 бригади, але краще, коли їх буде більше. Мобільні бригади виїжджатимуть до пацієнтів і забирають зразки, а потім передаватимуть їх до лабораторій. Усі вони мають працювати максимально злагоджено й оперативно реагувати на всі виклики, – повідомив голова ОДА **Володимир Труш**.

Також з метою захистити медичний персонал від контакту з можливими носіями вірусу, підрозділи ДСНС у Тернопільській області розгорнули тимчасові пункти прийому та сортування хворих на коронавірусну хворобу. Загалом по Тернопільській області таких

пунктів є 12. У самому Тернополі вони розміщені на території міської лікарні №1 та дитячої міської лікарні.

– Тимчасові пункти розгорнули в лікарнях першої лінії, тобто закладах охорони здоров'я, які першими мають приймати хворих на коронавірус. Рятувальні служби надали своє майно – намети. Усе там облаштували, підвели електроенергію та опалення і передали у використання медикам. Далі чергувати будуть тільки медики, – коментує помічник начальника управління ДСНС у Тернопільській області з питань зв'язків зі ЗМІ та роботи з громадськістю **Ірина Крупа**.

Шахраї вже торгують тест-системами для виявлення коронавірусу

Поки Тернопільщина намагається впоратися з поширенням COVID-19, підприємливі ділки взялися за реалізацію експрес-тестів для виявлення хвороби. Оголошення про продаж медичних товарів даної категорії уже "гуляють" в мережі. Поліцейські Тернопільщини звертаються до жителів краю не спокушатися на пропозиції придбати тест-системи для діагностики коронавірусу. Співробітники кіберполіції перевіряють оголошення, розміщене на сторінці одного з мережних магазинів про продаж тесту. Вартість товару – 20 євро. Правоохоронці роблять усе, аби унеможливити інтернет-користувачів від покупки. Жителів краю закликають не вестися на подібного роду пропозиції, адже продаж медичного засобу може здійснюватися лише при наявності ліцензії, такий товар реалізується тільки через аптечні мережі та медичні заклади. Тому дотримуйтесь карантинних заходів, частіше мийте руки, при найменших проявах захворювання телефонуйте сімейному лікарю. Самотестування невідомими засобами, як і самолікування, може бути небезпечним для вашого здоров'я.

Підготувала Іванка Біла

Коронавірус забрав на той світ батька і підібрався до доньки із внуками

Минулого тижня область сколихнула жахлива звістка. Чоловік із Монастириського району, в якого був лабораторно підтверджений коронавірус, помер у Тернопільській міській інфекційній лікарні. За словами родичів померлого, тіло покійного замотали в целофановий мішок і ледь не викинули на вулицю. У чорному мішку власне його й поклали в домовину та закопали в могилу того ж дня. Панахида так і не відбулася.

Жахлива звістка, яка стала ударом для родини та й для всіх Монастириськів, досі “на вухах”. Добропорядний батько, хороший дідусь пішов на той світ на 68-му році життя. Павло Боднарчук, житель с. Ковалівка, помер вранці 25 березня у Тернопільській міській інфекційній лікарні. Чоловік був добрим господарем, приємним односельчанином. Завжди старався допомогти близьким та сусідам. Частенько підвозив жителів села до райцентру. Дбав про своє господарство. Жив Павло Михайлович сам, його дружина перебуває довгий час на заробітках у США. Мав двох доньок: Анна з сім'єю мешкає у Кременці, а Ольга – у Монастириськах. Покійний їздив у санаторії і вчасно здавав аналізи. Ніхто не міг подумати, що кремезного, здорового чоловіка “вб'є” “Ковід-19”

Про похорон, на якому захворіли миттєво двоє людей, відомо всім. Ховали покійного священника у с. Швейкові. Павло Михайлович пішов на похорон, аби попрощатися із покійним, який колись був його сусідом. Там разом із парохом одного з місцевих храмів УГКЦ підхопив вірус. Таке миттєве зараження свідчить про наявність спільного джерела інфекції.

Зі слів Анни Полішук (доньки), батько звернувся до медиків 17 березня, пройшов флюорографію. Напередодні він перемерз, у нього з'явився нежить та кашель. Телефонем розповідав, що призначили лікування (антибіотик та препарат від кашлю). Обстеження показало, що це “швидше за все” бронхіт. Тато почав усе приймати, і йому стало зле. Розлад шлунка. Ми тоді не могли й припустити, що це за “біда”. Коли батько повторно звернувся до сімейного лікаря, вона призначила інший препарат. Додому не приїхала. Татові стало наче легше. Але 22 березня стан різко погіршився. Моя сестра Ольга почала телефонувати до сімейного лікаря, але та була вихідною. Швидка допомога відмовилася приїжджати на виклик, як тільки почула, що треба їхати у

Ковалівку. Сказали, що там хворий на коронавірус контактував із людьми. Тоді у нас і з'явилася страшна думка, що наш батько теж був у контакті.

Як розповідає донька, сімейний лікар приїхала після того, як донька дзвонила на гарячу лінію у Київ. Тоді лікарка повідомила, що ситуація дуже невтішна і треба везти у лікарню. Приїхала бригада швидкої допомоги і доставили хворого у Чортків.

– Лікар-інфекціоніст був незадоволений, що привезли батька до них. Але запевнив, що все буде добре, і більше новин від нього ми не чули. Чортківський мер(!) повідомив мені, що батько помирає. У нього розвинулась ниркова недостатність. І легені вимагали штучної вентиляції. Коли батька привезли до Тернополя, він погано виглядав. Але медики міської лікарні робили все можливе і тато почав дишати. Ярослав Федорович сказав, що у батька всі симптоми, як у коронавірусу, і будуть робити все можливе. Того ж дня вірус підтвердився, – розповідає донька **Анна Полішук**.

25 березня вранці їй повідомили, що їхнього батька не стало. Запитали, чи віддавати одяг, і повідомили, що приїхали своїм транспортом і з домовиною.

Приїхавши із чоловіком, Ольга була в шоці. Батька у чорному пакеті поклали у коридорі та зачинили двері. Підняти його двом людям було нерально, і тіло буквально почали тягти до домовини. Медична сестра, побачивши це, вирішила допомогти. Одягнувши рукавиці, всі разом почали сунути тіло до домовини. Поклавши його, родичі не змогли підняти труну. Просити допомоги не було в кого, люди розбігалися. Тоді донька зателефонувала до головного лікаря, і він розпорядився, аби вийшов лікар у захисному костюмі і допоміг покласти домовину до автомобіля. Звісно, така ситуація вкрай неприємна як для родичів, так і для людей, які чують цю історію. Однак ми вирішили дізнатися думку головного лікаря міської лікарні швидкої допомоги.

У чорному пакеті та закритій домовині поховали жителя Ковалівки

“Не треба звинувачувати медиків у тому, чого вони не мають робити”

– Пацієнт був доставлений у лікарню в стані середньої важкості, із задишкою, високою температурою та з усіма симптомами коронавірусної інфекції. Його стан вимагав додаткової подачі кисню. Коли він був підключений до апарата, стан стабілізувався. Пульс в норму вважався. Інші показники життєдіяльності були в межах норми. Призначили відповідну терапію, однак на ранок серце чоловіка раптово зупинилося. У боксі, де він перебував один, зроблено дезінфекцію. Стосовно того, як тіло було передано родичам, зараз дуже багато неточностей. Зауважу, що ніде не прописано, що тіло мертвої людини до труни вкладає медичний персонал. До того ж родичам допомогли санітарка та лікар. Донька померлого була завжди зі мною на телефоні. Я розумію її розпач та біду. Але не варто звинувачувати лікарів у тому, чого вони не мають робити. Тим паче, що приїхала лише одна донька з чоловіком, а інші родичі відмовилися приїхати. Водій, який сидів за кермом, також не хотів допомогти покласти домовину в машину. Тому тут усе дуже відносно. Я пропонував залучити до таких справ ритуальну службу. У боксоване відділення домовину занести не можливо, адже коридори йдуть шлюзами (зигзагами – авт.). Тому тіло обробили дезінфікуючим розчином, обгорнули у два простирадла й поклали згідно з усіма розпорядженнями у поліетиленовий

чорний мішок, – розповів головний лікар Тернопільської міської лікарні швидкої допомоги **Ярослав Чайківський**.

Як відомо, померлого поховали у той самий день у закритій труні. Для дітей це велика болісна втрата, але вони нікого не звинувачують. Домовину з тілом опустили в могилу. Усі релігійні звичаї будуть виконані згодом.

“Місцевий священник був на самоізоляції, і наскільки відомо, з ним було домовлено, що обряд панахиди відбудеться згодом”

Яму для погребіння люди відмовлялися копати через страх. Опустити домовину вимушені були заступник мера Монастириськів та сам мер.

– Кожна ситуація має дві сторони. Це очевидці і ті, хто сприймає інформацію із пліток та переказів. Я не можу сказати, чи справді померлий чоловік не звертався до медиків, бо цього точно не знаю. Медична допомога, наскільки мені відомо, була надана згідно з протоколами. Спочатку він лежав у Чортківській лікарні, потім – у Тернополі. Чи справді родичам ніхто не допоміг покласти тіло в домовину, я сказати не можу, бо не був очевидцем цього. Я бачив, що чоловіка ховали в закритій домовині. Місцевий священник був на самоізоляції, і наскільки мені відомо, з ним було домовлено, що обряд панахиди відбудеться згодом. Стосовно того, що я дав розпорядження, аби викопати могилу, це неправда,

я не уповноважений за це відповідати. У нас є комунальна установа, яка викопала трактором яму. Домовину закопували я і заступник міського голови. Сподіваємось, що нам не доведеться більше стикатися зі смертністю. Однак якщо так станеться, то поховання відбуватиметься згідно з усіма постановами. А священнослужителі відпрацьовують алгоритм дій, як це має бути правильно, – розповідає міський голова Монастириськів **Андрій Старух**. Прокоментували ситуацію щодо першого померлого на Тернопільщині і в Монастириській РДА.

– Тіло видали в мішку, в якому поклали його і в домовину. Вона була закрита. З донькою померлого я не спілкувався. Вона до мене не телефонувала. Для копання могил було залучено техніку. Людей не залучали, і ніхто не просив, оскільки яму викопали глибше. Священник був готовий їхати на поховання, однак, наскільки мені відомо, аби уникнути ще одного зараження, родичі прийняли рішення про те, аби провести всі релігійні обряди пізніше. Тим самим не наражаючи на небезпеку людей. Коли домовину опускали в могилу, вже темніло. Це робив і справді Андрій Старух із заступником, а також староста с. Ковалівка. На сьогодні в районі здійснюють всі необхідні заходи, щоби що ця смерть була останньою від коронавірусної інфекції, – підсумував заступник голови РДА **Павло Дронт**.

Як бачимо, дану ситуацію кожен бачить зі своєї сторони, однак заперечувати факт смерті чоловіка від “COVID-19” марно. Це трагедія для всієї області. Адже із чоловіком до смерті контактували діти та інші люди.

Усі сподівалися, що хвороба, яка сколихнула Павла Боднарчука, омине його родину, однак ні. Вже у п'ятницю Ольгу Тутову (доньку померлого) та її двох дітей госпіталізували до Тернопільської міської інфекційної лікарні. 28 березня у них підтвердився діагноз коронавірус. Вдома залишилися донька, який чотири роки, та чоловік, у них також виявили хворобу, але у легкій формі. Ольга не полишає надії, що все буде добре. Каже, що лікарі дуже уважні. Жінка сподівається на лікарів та на Бога. І каже: Так, у мене коронавірус, але не можна одразу себе хоронити.

PS: “Номер один” висловлює щирі співчуття родині померлого. Та бажає всій сім'ї Тутових швидкого одужання. Тримайтеся і вірте, що все налагодиться.

Соломія Вершигора

У Ланівцях волонтери шиють захисні костюми для медиків

Незважаючи на переконання можновладців у тому, що Україна готова протистояти коронавірусу, працівники медичних закладів стверджують протилежне. І знову в нерівну боротьбу з небезпекою вступили волонтери.

Нещодавно у Ланівцях розпочали шити захисні костюми для медиків. Про те, що підштовхнуло волонтерів до такої діяльності, та про те, як шиють, нашим журналістам розповів ланівчанин **Андрій Воронюк**.

– Ми займалися зовсім іншим, і те, що почали шити такі костюми, є виключно нашою волонтерською діяльністю. На зборах в адміністрації повідомили, що необхідно нашій районній лікарні. Одноразові зібралися і в ході розмови домовились про те, що ми зможемо зробити спільно. Закупили 1200 кв. м тканини, з неї вийде близько 240 захисних костюмів, з відходів шитимемо захисні маски, таким чином у нас буде безвідходне виробництво. Ми шиемо не на комерційній основі, а в

залежності від необхідності. Часу на пошиття костюма витрачається відносно багато, бо це була пробна партія, адже раніше ми такого не робили. Пів дня зайняла викрійка і розробка костюма, потім уже почали шити. Участь у виробництві брали 11 чоловік, із них 7 швачок. За один день нам вдалося пошити 58 захисних костюмів. Хто виявить бажання закупити тканину або допомогти коштами, ми тільки “за”, – каже **Андрій Воронюк**.

– Завершився перший пробний пошив захисних костюмів для наших медиків. Велика подяка майстриням підприємства VR-Textil та іншим волонтерам і меценатам, які долучилися до цієї справи. З таким підходом та людьми не страшні нам ні віруси, ні вороги, – мовить закрійник **Ігор Биць**.

Звертаємось до всіх небайдужих громадян, хто має можливість надати допомогу волонтерам у цій нелегкій, але благородній справі. **Контактний номер телефону: +380972750562 Оксана Фарина, +380675259265 Валерій Собчук.**

Вікторія Ушакова

“Те, що почали шити такі костюми, є виключно нашою волонтерською діяльністю”

Руслан Кулик: “Криза – це нова можливість для області, керівництву краю потрібно лише правильно нею скористатися”

Тернопільський регіон, на думку Руслана Кулика, може бути цікавим для іноземного інвестора у першу чергу за умов наявності якісних інвестиційних проєктів на англійській мові

“Китайський ієрогліф “криза” пишеться так само, як і “можливість”. Пандемія коронавірусу сильно змінить світ. Він уже змінився, відкриваючи в тому числі нові можливості для економічного розвитку. Тому я дивлюся оптимістично на наслідки цієї кризи і впевнений, що Україна виживе, стане сильнішою”, – сказав економічний експерт Руслан Кулик у коментарі нашої газети.

Що для цього необхідно зробити владі на місцях? – запитуємо нашого співрозмовника.

– По-перше, потрібно покращити якість інвестиційних проєктів, пропонує представниками області. Так зустрічаючись під час різноманітних форумів, багато експертів зазначають, що головною причиною недовіри до нас із боку іноземних інвесторів є катастрофічно низька кількість або повна відсутність якісних інвестиційних проєктів з нашої сторони. Все правильно: не корупція, не війна, не переддефолтний стан, не відсутність прозорої судової системи, а низька якість пропозицій для інвестора відвертає від області прихід іноземних компаній, – каже **Руслан Кулик**.

Наш експерт із власного досвіду повідомив про список документів, які вимагають 99% інвесторів, зводиться до трьох пунктів. А саме:

- стислий зміст інвестиційного проєкту, де мусить бути інформація про діяльність компанії за останні роки, опис ринку, резюме ключової команди, організаційна та юридична структури;
- фінансовий прогноз на п'ять років з обрахунком окупності проєкту у форматі Excel з усіма вихідними даними і формулами;
- наявність сканкопій оригіналів юридичних і фінансових документів

компанії, включаючи ліцензії, дозволи, патенти тощо.

І найголовніше, зазначає пан Кулик, усі документи повинні бути перекладені англійською мовою.

Другий чинник, на який повинна звернути увагу влада на місцях, – це активізація кластерного підходу до розвитку економіки краю.

– Якщо подивитися на кластери у всьому світі, то стає зрозуміло, що їх не треба винаходити. Скоріше потрібно подивитися, що вже є. Скажімо, в одній частині області вирощують помідори, в іншій – полуницю, яблука. Ще де є чимало активності у виробництві меблів, світильників, пивоваріння тощо. Усе це локальні спеціалізації або, як їх називають економісти, локальні кластери. Кластери зможуть об'єднати не лише дрібні фермерські господарства та сімейні ферми, а й залучати навчально-дослідницькі заклади, які проводитимуть регіональні дослідження у певних кліматичних умовах з відповідними сортами та готувати профільних фахівців. І як результат у майбутньому – тисячі робочих місць у ягідництві, овочівництві, бджільництві та інших нішевих напрямках, – мовить співрозмовник.

Створення кластерів на базі ОТГ, за словами експерта, дозволить не тільки вдосконалити роботу на рівні

області, а й збільшити вихід тернопільських компаній на закордонні ринки збуту.

По-третє, на думку Руслана Кулика, потрібно створити незалежну структуру – інвестиційну службу області, підпорядковану виключно керівництву області, в обов'язки якої входить маркетинг території, залучення інвесторів у регіон і супровід іноземного бізнесу на всіх етапах.

– Від задумки про будівництво і на всьому шляху аж до відкриття – підбір земельної ділянки, додаткові консультації чи погодження – все це на себе має взяти інвестиційна служба, всі працівники якої, до речі, повинні бездоганно володіти як мінімум англійською мовою, – каже пан Кулик.

Як приклад, експерт навів аналогічну структуру у Львівській ОДА, яка створена в 2016 році. Проте за її допомогою лише у 2016-2017 роках в області відкрито близько 140 нових підприємств, створено понад 20 000 робочих місць...

Як бачимо, рухатися є куди. За умови якісної організації та відповідальної роботи наш регіон може бути цікавим для іноземного інвестора, але щоб отримати результат, починаючи діяти треба вже і якнайшвидше.

Іван Білий

Ексдепутата Тернополя призначено начальником Генштабу ЗСУ

Колишнього командира 11-ї Тернопільської окремої артилерійської бригади та заодно начальника місцевого гарнізону Сергія Корнійчука днями призначено начальником Генерального штабу Збройних сил України.

Сергій Корнійчук – на Тернополі людина відома. За свою багаторічну службу здолав чи не всі щаблі армійської ієрархії. Про таких, як він, кажуть: народився справжнім військовим. За його плечима великий та вагомий відрізок життя. А це, безсумнівно, набутий досвід, високий професіоналізм і вишкіл, які за дарма не даються, і які, є неоціненним скарбом.

– Командир має бути кращим. В усіх питаннях. Взірцем для наслідування. На таких принципах я провів усе офіцерське життя. Так заробляв авторитет у підлеглих та командирів. Цього навчав офіцерів, сержантів і солдатів. Окрім того, командир має дбати про своїх підлеглих, цінувати їх, створювати належні умови служби, – ділився якимось в одному з інтерв'ю життєвим досвідом **Сергій Корнійчук**.

Стосунки із підлеглими офіцер завжди намагався будувати так, щоб вони не вбачали у ньому лише людину, яка стоїть на засадах порядку, дисципліни і виконання поставлених завдань. І хоча у військовій справі це немаловажний фактор, але Сергій Петрович прагне, аби як офіцери, так і прості солдати побачили в ньому ту близьку людину, до якої можна звернутися з будь-якого питання.

Сергій Корнійчук закінчив Хмельницьке артилерійське училище, пройшов усі командирські посади тактичного рівня – від командира взводу до командира бригади. У 2004 році на базі 26 артилерійської дивізії у Тернополі Сергій Петрович сформував 11-ту окрему гвардійську артилерійську бригаду. У 2014 році призначений начальником оперативного управління – заступником начальника штабу оперативного командування “Південь”. До 2015 року виконував обов'язки начальника озброєння Збройних сил України, а потім став першим заступником головного інспектора Міноборони. Із травня 2019 року обіймає посаду першого заступника начальника Генштабу ЗСУ. Зараз він генерал-лейтенант. Обидва генеральські звання йому присвоєно під час війни.

Так сталося, що 11-та артилерійська бригада – одна з найкращих військових частин Збройних сил України, була непотрібна попередньому режиму. Наприкінці 2013 року її розформували, а військовослужбовці, котрі тут служили, “розсіялися” по військових частинах всієї України. Коли на Донбасі почалися інтенсивні бойові дії, ось тут і проявили себе з найкращого боку тернопільські гармати, вихованці Сергія

Петровича Корнійчука. Звучить пафосно, але за цю людину повинна молитися не одна мати українського солдата, котрий перебуває в АТО/ООС... Адже саме завдяки тому, що він вимагав від своїх колишніх підлеглих воїнів-артилеристів досконалого знання свого озброєння, своєї гармати і вмів їх застосовувати, було збережено не одне життя українського воїна. Тернопільські артилеристи так дошкуляли ворогу, що фактично за голову кожного була назначена винагорода.

Сергія Корнійчука тернополяни пам'ятають не лише як вправного військового. З 2006-го по 2010 рр. він був депутатом Тернопільської міської ради. Вхпив у фракцію ВО “Батьківщина”. Незважаючи на різні політичні катавасії, завжди мав свою позицію і голосував, як йому підказувало серце. Наприкінці каденції, не погодившись із вищим керівництвом партії, дещо відійшов від більшості у фракції та увійшов до неформальної групи Сергія Тарашевського. Та все ж військова справа йому була ближчою і він більше у політику не йшов, а зосередився на підготовці “Богів війни”, як називають тернопільських артилеристів...

“Номер один” вітає Сергія Петровича Корнійчука із призначенням на високу військову посаду. Сподіваємося, що з його знаннями та досвідом вдасться якнайшвидше закінчити війну, перемогти ворога та повернути під юрисдикцію України захоплену частину Донецької та Луганської областей.

Іван Білий

На переконання Сергія Корнійчука, командир має дбати про своїх підлеглих, цінувати їх, створювати належні умови служби

У Бережанах рецидивіст винаймав житло й обікрав людей більш ніж на 39 тисяч гривень

...Ще у юнацтві Василь став таким собі “завсідником” Бережанського районного суду: як восени 1991-го вперше вислухав перший свій вирок за крадіжки, так кожні 3-5 років знову повертався сюди на лаву підсудних. До речі, не змінював і свого злочинного “репертуару” – спеціалізувався, так би мовити, на крадіжках та наркотиках.

Ледь не з перших своїх кроків по злочинній стежці чоловіча зрозумів, що людей не треба дурити, а говорити їм напівправду. А ще краще “працювати” (тобто обчищати чужі помешкання) простіше вдень. Варто пройтися поверхами багатоквартирного будинку. І обов’язково в когось виявиш незачиненими вхідні двері. Якщо ж часом застануть господарі, варто попросити у них склянку води чи “переплутати двері квартир”: мовляв, домовився з вашим сусідом про зустріч, але не застав його вдома. На завершення щиро вибачався і спокійно йшов. Відтак свою “методику” неодноразово випробував упродовж свого 30-річного злочинського життя.

Наприкінці квітня минулого року, в останній раз звільнившись із тюрми, Василь навіть не думав про виправлення і нове життя. Рецидивіст був твердо переконаний, що жоден підприємець не візьме його до себе на роботу, дізнавшись про дев’ять(!) судимостей.

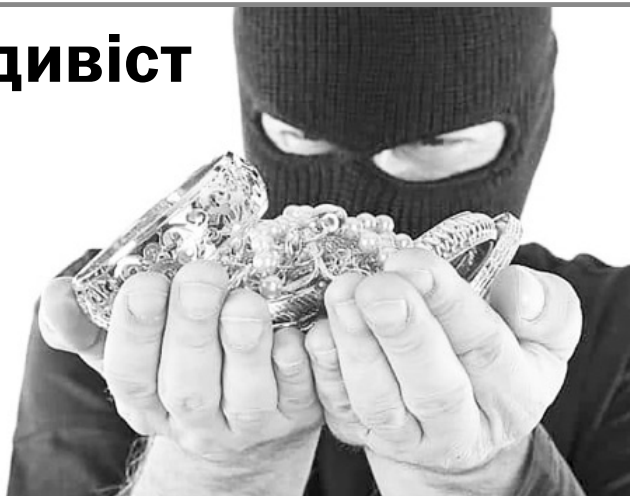
Відтак повернувшись додому, пару місяців жив на кошті, зароблені у зоні, а потім почав підшукувати-придивлятися, де б застосувати

власні “здібності” крадія: блукав вулицями рідних Бережан, вивчаючи добробут городян по вікнах і дверях (це неабиякий критерій: заможна людина обов’язково турбується про власну безпеку, тобто про міцні, надійні двері і решітки на вікнах).

Одного дня наприкінці липня 2019 р. побачив оголошення: “Візьму на квартиру хлопця”. Дім за вказаною адресою розташовувався неподалік, тож чоловіча вирішив піти та оглянути помешкання. Власниця виявилась жінкою балакучою, відкритою, до того у неї була зламана нога.

Після короткого знайомства вона дозволила спити та оглянути кімнату, зауваживши, що в ній уже мешкає один хлопчина, тож якщо умови підійдуть – вона їм зменшить платню.

Пройдисьвіт вдавано втішився, почав дякувати, аж на решті попрямував до кімнати. І з порога побачив залишений у кріслі ноутбук. Вдаючи, ніби оглядає помешкання, миттєво заховав чужий ноутбук до сумки і повернувся назад до вітальні. Подякував власниці та спокійно пішов, завдавши збитків квартирантові більш ніж на 2 тис. 500 грн.

Тиждень потому знову без діла тинявся вулицями рідного міста, аж раптом ніби якась невидима сила штовхнула в спину до будинку. Озирнувся навкруги, чи була ніхто не бачить, постукав у двері, та ніхто не відповів. Тоді, сторожко прислухаючись, легенько натиснув – двері відчинилися. Зайшов усередину та декілька секунд постояв у коридорі, прислухаючись, чи хтось є у будинку, а потім нечутно зайшов до кімнати і з порога угледів на тумбочці мобільний телефон та шкатулку. Ніби чорна тінь промайнула в кімнату – і вже за пару секунд злодій так само нечутно вийшов надвір, надійно сховавши в кишені смартфон вартістю майже дві з половиною тисячі гривень та золоту жіночу обручку за 7 тис. 800 грн.

Чужі гроші витрачаються швидко. Тож уже за тиждень під вечір Василь знову вийшов на “полювання”. Варто зазначити, щоразу вибирав іншу вулицю. Отже, як і минулого разу, спочатку постукав у двері, а потім легенько штовхнув їх і зайшов усередину. З коридору пройшов до кімнати, де на дивані побачив жіночу сумочку, а в ній – мобільний телефон та 3 тис. датських крон (згідно з офіційним курсом Нацбанку дорівнювало 11 тис. 505 грн.). Миттєво сховавши все у кишені, непомічений втік, обікравши власницю майже на 13 тис. 180 грн.

Згодом через кожні 5 днів аналогічним способом обікрав ще 4 помешкання, загальною сумою потерпілим збитків на 39 тис. 174 грн. Василь не крав габаритні речі – лише мобільні телефони (а це вже понад тисячу гривень), ноутбуки і дорогі цінності. Закон кваліфікує такі дії як крадіжки, тобто ст. 185 Кримінального кодексу – вчинені повторно (ч.2) та поєднані з проникненням у житло, що завдали значної шкоди потерпілому (ч. 3). І якщо кримінальний проступок за ч.2 належить до злочинів середньої тяжкості, то за ч. 3 – тяжкий і передбачає від 5 до 8 років позбавлення волі.

Відтак коли у березні ц.р. рецидивіста нарешті затримали, він одразу пригадав усі свої злочинські “подвиги” та скрупульозно розповів про деталі кожної крадіжки і погодився укласти з прокурором угоду про визнання винуватості.

Уже вдесьте поставши перед Бережанським районним судом, Василь підтвердив, що угоду уклав добровільно і готовий нести обумовлене покарання. Тож за вироком суду наступні 4 роки знову перебуватиме за ґратами.

Крім того, його зобов’язано сплатити 8 тис. 322 грн. процесуальних витрат за проведення судових експертиз.

Олена Густенко

Кременчанин ув’язнений на 12 років за смертельні травми та крадіжку

Тернопільський міськрайонний суд визнав винним 27-річного кременчанина, котрий зазіхнув на чуже майно та посягнув на життя іншої людини, що спричинило її смерть, і призначив йому покарання у вигляді 12 років позбавлення волі.

Події розгорталися у стародавньому Кременці в далекому вже 2017 році. Молодик, який випив зайвого, проник у приміщення сауни, де проживав знайомий, що займався реалізацією спиртних сумішей. Там він завдав господарю численних ударів, а коли той перестав чинити опір, заволодів його майном. Обвинувачений викрав мобільний телефон, 7 пластикових пляшок ємністю 0,5 л, 12 л спиртової суміші, а також вважаючи, що у пляшках – спиртова суміш, прихопив ємність із водою. Через кілька днів потерпілий від отриманих травм помер.

Під час судового розгляду обвинувачений вини не визнавав. Вказував, що дійсно був у потерпілого вдома у той вечір двічі, однак непричетний до його смерті. Уперше він купив пів літра за 30 гривень, коли ж прийшов удруге, то вже побачив тіло потерпілого в калюжі крові. Пересвідчившись, що він не дихає, узяв телефон, щоби викликати поліцію, та пляшки з алкоголем і пішов. Проте до правоохоронців він так і не зателефонував, оскільки вже був судимий і подумав, що його звинуватять у вбивстві. Яким чином на його одязі опинилися сліди крові потерпілого, кременчанин не знає. Припускає, що коли він востаннє заходив до потерпілого, там у приміщенні знаходилась собака, на шерсті якої й була кров. Можливо, саме вона його забруднила, так він пояснював у суді.

Суд критично оцінив такі показання молодика з огляду на факти, встановлені під час судового розгляду. Так, зокрема, згідно з висновками судово-медичних експертиз, на одязі обвинуваченого було виявлено значну кількість крові потерпілого, яка, згідно з поясненнями експерта, майломовірною була перенесена собакою. Також про винуватість 27-річного чоловіка у вчиненні злочинів, на думку суду, свідчать й інші докази, зібрані у кримінальній справі, а тому вирок був жорсткий (12 років позбавлення волі), але, на наш погляд, справедливий...

У парку Чорткова невинуватий злодій “знайшов” пістолет

Щастить же декому з рецидивістів! От скажіть, ви колись знаходили у парку чи просто на вулиці зброю, точніше – пістолет? Нехай не вогнепальний, а газово-шумовий, але справжній, у пластиковій коробці, ще й із п’ятьма патронами? Отож бо й воно!

Тим часом такий собі Вадим минулого року, прогулюючись у Чорткові на початку вересня парком, під мостом побачив коробку, а в ній – розібраний пістолет! Ясна річ, небезпечну знахідку в поліцію не здав і швиденько сховав у кишеню, а вдома надійно заховав і час від часу, хизуючись, брав його з собою.

Аж поки місяць потому поліцейський патруль зупинив молодика та під час поверхневого огляду вилучили револьвер. Зважаючи на кримінальне минуле чоловіча, лишається тільки здогадуватися, з якою метою він приховував зброю.

Утім на цьому злочинській пригоді раніше судимого не скінчилося. Не минув місяць після конфіскації зброї, як Вадим скоїв чергову крадіжку, причому перебуваючи в гостях у знайомого. Поки присутні говорили-балакали, рецидивіст тихцем забрав зі столу чужий мобільний телефон і невдовзі забрався геть.

Ясна річ, господар одразу зрозумів, хто злодій, і звернувся до правоохоронців. Відтак до вже відкритого кримінального провадження щодо носіння, зберігання та придбання боєприпасів (патронів) без дозволу (ч. 1 ст. 263 КК України) додалася повторно вчинена крадіжка (ч.2 ст. 185 КК України).

У Чортківському районному суді Вадим повністю визнав свою провину і просив суворо не карати. Однак закон суворий, на то він і закон, тож служитель Феміди засудив злодія до 3 років 1 місяця позбавлення волі, приєднавши раніше не відбусте покарання.

Олекса Чиж

Мовчан Анатолій Омелянович адвокат

- юридичні консультації
- представництво інтересів у судах
- ведення кримінальних, цивільних, господарських та адміністративних справ
- робота в області та за межами

email: movchan68@ukr.net

050 260 99 20
067 352 12 25

Сервісні центри розбили смартфон?

На жаль, не завжди висока вартість є гарантією якості. Тож коли чудо-техніка виходить із ладу, готуйтеся витратитися ще й на її ремонт. Або до довжелезної тяганини із сервісним центром. Як правило, щоб довести брак приладу, потрібні залізни нерви і стала витримка, адже продавець навряд чи буде поспішати з обміном або ремонтом бракованого товару, намагаючись якомога довше протягнути час, аби минув строк гарантії. Відтак цілком реально, що, відстоюючи свої права споживача, вам доведеться схрестити списи у суді з магазином (чи салоном) та авторизованим сервісним центром. Як це сталося з Андрієм Д.

Наприкінці травня 2018 р. в одному із престижних салонів мобільного зв’язку Тернополя чоловік придбав смартфон “Xiaomi”. Утім тішився не довго – не минув і рік, як у пристрої перестала працювати підсвітка дисплею і виникли проблеми зі зв’язком. Оскільки телефон ще перебував на гарантії, покупець звернувся до салону і попросив відремонтувати.

У магазині смартфон “Xiaomi” прийняли та відправили до сервісного центру, ретельно описавши всі подряпини та потертості, не забувши вказати й на зігнутий корпус. У центрі з відповіддю не забарилася: апарат не працює саме через механічне пошкодження – зігнутий корпус. При цьому діагностики телефону зроблено не було.

Та Андрій виявився наполегливим, та й Закон України “Про захист прав

споживачів” разом із договором купівлі-продажу смартфона уважно прочитав, тож попросив відправити неякісний товар до іншого сервісного центру. У салоні так і зробили. І от в іншому, приймаючи мобільний на ремонт, окрім раніше зазначеного ганджу, вказали на тріщину-скал на захисному склі! І знову відмовили у ремонті: мовляв, власник неправильно користувався телефоном, внаслідок чого сталося механічне пошкодження. Однак і цей центр не встановив причини несправності телефону та не зробив технічної експертизи товару.

І тоді Андрій звернувся до суду. Тернопільський міськрайонний суд встав на сторону споживача та зобов’язав салон мобільного зв’язку безоплатно, в розумні строки відремонтувати смартфон.

Продавець не погодився та оскаржив це рішення в суді апеляційної інстанції. Колегія суддів Тернопільського апеляційного суду прийшла до висновку, що скарга підприємства не підлягає до задоволення, оскільки продавцем не доведено, що підсвітка дисплею та проблеми зі зв’язком у смартфоні виникли через порушення покупцем правил експлуатації товару.

Натомість покупець, зокрема, зауважив, що поки смартфон відправляли від одного сервісного центру до іншого, було розбито захисне скло.

Крім того, повідомили у прес-службі Тернопільського апеляційного суду, продавець не надав доказів, що, відповідно до вимог Закону “Про захист прав споживачів”, салон звертався до сервісних центрів чи представництв виробника телефону з проханням провести експертизу, як було рекомендовано Міністерством юстиції України у відповідному листі.

З огляду на наведене, колегія суддів вважає неправомірною відмову відповідача у задоволенні законних вимог Андрія Д. – безоплатному усуненні недоліків смартфона в розумний строк. Тому апеляційну скаргу салону мобільного зв’язку залишено без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін, повідомили в апеляції.

Олекса Чиж

В Україні посилено карантинні заходи

На позачерговому засіданні Кабмін прийняв постанову щодо посилення карантинних заходів через коронавірус.

Вона передбачає, що на осіб, які мали контакт із хворим на коронавірус (COVID-19) або хворіють на коронавірусну хворобу та не потребують госпіталізації, покладається обов'язок дотримуватись режиму самоізоляції з метою запобігання поширенню хвороби в Україні. Строк самоізоляції визначає лікуючий лікар хворого.

Особи, які потребують самоізоляції, зобов'язані утримуватись від контакту з іншими людьми, крім тих, з якими спільно проживають, відвідування громадських місць. Дозволяється відвідування у невідкладних випадках місць торгівлі продуктами харчування та закладів охорони здоров'я за умови використання засобів індивідуального захисту та дотримання відстані не менше 1,5 метра.

Також особи, які відвідували країни/регіони з місцевою передачею вірусу в громаді відповідно до ситуаційних звітів ВООЗ, підлягатимуть обсервації (ізоляції) протягом 14 днів з метою недопущення занесення нових випадків хвороби на територію України. Облаштування спеціальних закладів для організації обсервації, транспортування до них осіб, що їй підлягають, а також медичне спостереження за ними мають забезпечити обласні та Київська міська державні адміністрації. Крім того встановлено, що до 5 квітня 2020 року Міністерство цифрової трансформації повинно розробити та впровадити Електронний сервіс для проведення моніторингу дотримання режиму самоізоляції та обсервації.

Також на засіданні Кабміну змінено положення карантину, який продовжили до 24 квітня.

Що можна, а що ні?

Заборонено:

- відвідування закладів освіти її здобувачами до 24 квітня;
- проведення всіх масових (культурних, розважальних, спортивних, соціальних, релігійних, рекламних та інших) заходів, у яких бере участь понад 10 осіб;
- роботу суб'єктів господарювання, яка передбачає приймання відвідувачів, зокрема: закладів громадського харчування (ресторанів, кафе тощо); торговельно-розважальних центрів; інших закладів розважальної діяльності; фітнес-центрів; закладів культури; торговельного і побутового обслуговування населення.

Перелік суб'єктів господарювання, які можуть працювати, а також перелік предметів, якими можна торгувати, було розширено:

- торгівля продуктами харчування, пальним, засобами гігієни, лікарськими засобами та виробами медичного призначення, ветеринарними препаратами, кормами, пестицидами та агрохімікатами, насінням і посадковим матеріалом, засобами зв'язку (тепер можлива й оптова торгівля, за минулою постановою – лише роздрібно);
- провадження банківської та страхової діяльності, а також медичної практики, ветеринарної практики, діяльності автозаправних комплексів, діяльності з технічного обслуговування та ремонту транспортних засобів, технічного обслуговування реєстраторів розрахункових операцій, діяльності з ремонту комп'ютерів, побутових виробів і предметів особистого вжитку, об'єктів поштового зв'язку;
- торговельної діяльності та діяльності з надання послуг громадського харчування із застосуванням адресної доставки замовлень.

Медичні заклади Тернопільщини, які прийматимуть пацієнтів із коронавірусом

В Україні 240 закладів були визначені для госпіталізації пацієнтів із COVID-19. Їхній список буде збільшуватись у разі необхідності. Сюди потрапили 18 лікарень у Тернопільській області.

Вибір цих лікарень є спільною позицією голів обласних державних адміністрацій, МОЗ та НСЗУ. Пріоритетним критерієм визначено безпеку пацієнтів. Щоби госпіталізовані з COVID-19 пацієнти отримували всі необхідні медичні послуги без необхідності переведення до іншої лікарні при погіршенні стану.

Пацієнти, які відчувають симптоми коронавірусу, не можуть звертатися самостійно до цих закладів охорони здоров'я. Їм потрібно зателефонувати своєму сімейному лікарю. А при наявності важких симптомів – температура вище 38, яка не збивається, та утруднене дихання – дзвонити на 103.

Перелік медичних закладів Тернопільщини, які прийматимуть пацієнтів із коронавірусом: Тернопільська університетська лікарня, обласний медичний центр соціально-небезпечних захворювань, Тернопільський регіональний фтизіопульмонологічний медичний центр, Тернопільський обласний перинатальний центр "Мати і дитина", Тернопільська міська лікарня швидкої допомоги, Тернопільська міська дитяча лікарня, а також районні лікарні у Бережанах, Борщеві, Бучачі, Гусятині, Заліщиках, Козовій, Почаєві, Ланівцях, Скалаті, Підволочиську, Чорткові та Монастириськах.

Україною шириться вірус, який вбив уже понад 37 тисяч осіб в усьому світі. В Україні станом на 10 годину ранку 31 березня зафіксовано 13 смертей. Новина про те, як ховали першого померлого від COVID-19 на Тернопільщині, швидко облетіла всі національні ЗМІ. Про цей випадок наші журналісти підготували окремий матеріал.

Смерть близької людини – це те, з чим змиритися важко, нестерпно боляче і те, що пережив у своєму житті кожен із нас. Хтось боїться не мати можливості провести в останній шлях близьких, інші – що не попрощаються з ними.

Тому в сьогоднішній нашій публікації ми розповімо читачам про те, як буде відбуватися поховання померлих від коронавірусу, що рекомендує МОЗ, Всесвітня організація охорони здоров'я та релігійна спільнота.

Як ховають за кордоном?

У більшості країн, де зафіксовано спалах коронавірусу, ритуали поховання і скорботи змінено через імовірність його подальшого поширення, пише британське агентство новин "Рейтер". Незалежно від того, яка культура чи релігія в країні.

Наприклад, в Ірландії органи охорони здоров'я рекомендують працівникам похоронних служб надягати маски на трупи, щоби знизити навіть незначний ризик зараження. Також там заборонено ховати померлих від COVID-19 у відкритому гробі, а рідним рекомендують не цілувати покійного. Міністерство охорони здоров'я Ізраїлю вимагає, щоби покійника одразу в лікарні загортали у подвійні герметичні поліетиленові пакети. Ритуальні обмивання й обряди проводять у повному захисному спорядженні, а потім тіло знову обгортають в поліетилен для поховання. Чи не найкритичніша ситуація з похованням в Італії. ББС, посилюючи чисельність місцеві органи охорони здоров'я, повідомляють, що вірус не можна передати після смерті, він все ж здатен жити на одязі протягом декількох годин.

В Італії нині заборонили цивільні та релігійні церемонії, зокрема похорони, щоби запобігти поширенню вірусу. Деякі тамтешні похоронні компанії використовують відеозв'язок, щоби дозволити сім'ям, які перебувають в обсервації, дивитися, як священник благословляє померлого.

– Багато сімей запитують, чи можуть вони побачити тіло в останній раз. Але це заборонено, – каже Массімо Манкастропа, трунар із Кремона.

– Уявіть: ви вдома зі своєю матір'ю, яка раптово помирає хворою. "Швидка" приїжджає і забирає її. Відтепер ви ніколи не побачите і не почуєте її знову, – розповідає про реалії в Італії священник Джуліо Деллавіте у телевізійній мережі Аль-Джазіра.

Британське видання "The Guardian" повідомляє, що у лікарнях суворо правила: мертвих відразу ж поміщають у труну неодагнаними через ризик заразитися через їхні тіла.

Найбільшим ризиком під час поховання вважають контакт не з померлою людиною, а з живою. У декількох країнах були випадки, коли коронавірусом заражалися під час похорону, Україна – не виняток. На Тернопільщині священник та ще один чоловік перебували на похороні в одному населеному пункті, згодом у них виявили COVID-2019.

У масках, окулярах, рукавицях і в присутності всього лише кількох найближчих родичів ховають нині священники померлих на Тернопільщині

В Ірані також більшість тіл ховають без ритуалу, який передбачає іслам. А в Південній Кореї уряд закликав сім'ї жертв спочатку кремувати своїх близьких, а вже потім провести похорон.

Як ховатимуть в Україні?

Відомо, що ВООЗ не рекомендує особливих правил для поховання померлих від COVID-19. Але Україна, як і інші країни, буде вживати додаткових заходів. Найбільший ризик у похованні мають ритуальні обряди, а саме велике скупчення людей і прощальні поцілунки. Саме їх і треба унеможливити.

– Ми вимушені вам рекомендувати зменшити час і кількість людей, які проводжають людину в останній шлях при коронавірусній хворобі, оскільки тут є можливість недотримання правил карантину, який забороняє сьогодні ритуальні обряди. І це може тягнути до адміністративно-кримінальної відповідальності, – повідомив заступник Міністра охорони здоров'я України, головний санітарний лікар країни **Віктор Ляшко**.

За розпорядженням Віктора Ляшка від 27 березня затверджено такий алгоритм поховання людини, яка хворіла або мала підозру на коронавірус і померла:

- тіло дезінфікують хлоровісним розчином та поміщають у непроникний герметичний пакет-мішок. У ЦГЗ кажуть, що це мають робити співробітники патологоанатомічного центру;
- труну закривають;
- при похованні в приміщенні має бути не більше, ніж одна людина на 10 квадратних метрів на відстані не менше 1,5 метра;
- місцева влада чи комунальні підприємства мають записати контакти тих, хто був на похороні.

У документі не зазначено, чи зможуть рідні побачити тіло перед похованням. Проте у рекомендаціях ВООЗ, як і щодо поховань при епідемічній та пандемічній ситуаціях із респіраторними інфекціями, зазначено, що коли сім'я пацієнта бажає оглянути тіло після вивезення з кімнати або зони ізоляції, їй можуть дозволити зробити це із застосуванням стандартних

запобіжних заходів. Також у ВООЗ додають, що відомі випадки зараження під час догляду за тілом покійного, тому краще оцінювати безпеку і вирішувати доцільність проведення прощання у кожному окремому випадку. Під час похорону також важливо дотримуватись загальних рекомендацій: не торкатися обличчя брудними руками, зберігати соціальну дистанцію не менше одного метра, якщо є симптоми ГРВІ, краще нікуди не йти. Також ми звернулися за коментарем у Тернопільський штаб для боротьби з коронавірусом та поцікавились, як будуть проходити поховання у нашому регіоні, на що нам відповіли, що у Міністерстві охорони здоров'я розробили інструкцію з поховання людей, які померли внаслідок ускладнень від COVID-19. Тож буде відбуватися поховання відповідно до цього документа.

Як церква змінила підхід до поховання

У Православній церкві України розповіли, що нині вони дотримуються обмеження кількості людей на масових заходах до 10 осіб, і воно розповсюджується на похорони.

– Померлі внаслідок COVID-19 будуть хоронитися лише родиною. У священників, звичайно, є можливість відспівати чин похорону за померлим не обов'язково біля самого тіла, можна і заочно, так як це роблять в Італії. Якщо на практиці, то бажано, аби людей було якомога менше і мінімум контактів. Звісно, було б добре, якби було інше місце захоронення, а найкраще – кремація, але у нас в регіоні такої можливості немає. Повторюся, що чин похорону в даній ситуації можна відспівати заочно, і це так і буде. Померлого від COVID-19 везимуть із моргу на кладовище, там будуть придавати тіло землі, а священник і родина, коли вже пройде пандемія, відспівають чин похорону. Священнослужитель запечатає гроб на кладовищі і проведе обряд поховання, як у православних християн, – розповів нашому журналістам священник Тернопільської єпархії ПЦУ **Олексій Філюк**.

Вікторія Ушакова

Як світ протистоїть коронавірусу:

тернополяни розповіли про заходи у країнах, де зараз мешкають

Страшний вірус, який прийшов до нас із Китаю, тримає в страху всю країну. Хтось каже, що це спеціально виведена інфекція, хтось обвинувачує заробітчани. А хтось припускає, що він зовсім не з Уханя. Багато припущень, безліч інформації. Однак заперечувати факт, що постраждали десятки країн, марно. Люди вмирають де сотнями, а де й тисячами. Покинути країни не можливо, та й куди тікати? Що каже іноземна влада своїм громадянам і як бореться з пандемією, читайте у матеріалі наших журналістів.

“Похорони в Італії заборонені, тіла людей просто забирають і спалюють у крематорії”

– Усі люди перебувають у власних домівках, майже як в тюрмі. Виходити не можна, а якщо це необхідно зробити, то люди мають мати вагому причину, чому і для чого. Пости блокування всюди, перевірки, зупиняють усіх, великі штрафи (до 3000 євро). Панічні настрої, звичайно, є, не можу не думати про те, що відбувається. Це дуже страшний вірус, він, як тінь, ходить поряд з людиною, від нього немає ліків, а поширюється він з космічною швидкістю. Люди тут недавно тримались і продовжують триматися, але деякі не витримують. Є випадки інфаркту. Це спочатку виходили на балкони і співали, а зараз – ні, все тихо. Люди хочуть, аби все минулося якнайшвидше, хоча побороти цю біду ой як не просто. Померлих дуже багато, майже 11 тисяч, це офіційно, а ті, що вдома, не входять у статистику. Інфікованих понад 97 тисяч. Похорони заборонені, тіла людей просто забирають і спалюють у крематорії. В супермаркетах, слава Богу, є все, але виходить із сім'ї хтось один і робить закупки, те ж саме, щоби піти в аптеку чи банк. Закрито буквально все. Люди залишилися без роботи. Я живу в Генуї у регіоні Лігурія, вона межує з Ломбардією, де справді смерть ходить по п'ятках. Якихось 100-150 км нас розділяють. Тут теж дуже страшно, померлих багато, інфікованих уже навіть не рахують. Я на роботі, доглядаю хвору на Паркінсона лежачу людину. Вже три тижні, як не бачу Божого світу, хіба що з балкона. І таких, як я, багато. Вже померло шестеро наших жіночок і один чоловік, – розповіла наша землячка в Італії **Оксана Кулій**.

У Франції похід на вулицю лише за спеціальним документом

– На вулиці людей абсолютно немає. Якщо хочеш вийти в магазин, то при собі маєш мати відповідний документ, який засвідчує особу, несе інформацію, хто ти та звідки, де проживаєш, номер страхового полісу. Він повинен бути офіційно затверджений, також у ньому має бути прописана причина, чому ти покидаєш своє помешкання. В іншому документі вказано час, на скільки тобі дозволено покинути домівку й округ (саме через те, що більшість заробітчани не можуть мати такого офіційного документа, і покинули Францію). Тобто ти можеш піти в магазин лише у своєму окрузі (приблизно це через 3-4 будинки). У даний період можеш піти в аптеку, продуктовий магазин та за сигаретами. Є момент, якщо маєш домашню тварину, можеш з нею піти погуляти. Якщо раптом терміново треба поїхати кудись, ти також повинен про це повідомити. Карантинного режиму дотримуються всі. Хто пішов у вимушену відпустку і його

доходи було задекларовано, отримує заробітну плату. Нещодавно президент Франції говорив про те, що може бути так, що країна “впаде” в економічну кризу. Справді може так бути, адже, повторюся, не працює абсолютно нічого. Почали гинути медики, а для цієї країни вони на вагу золота. Лікарні переповнені, хворих менше не стає. Ведеться мова про те, аби Німеччина допомогла Франції і хворих переправляли до тамтешніх шпиталів. За два тижні мого перебування вдома виходила до супермаркету двічі. Не стикалася там з людьми. Спілкуюся з сусідами лише через вікно. Влада повністю стоїть на захисті людей. Тут дуже великі штрафи за порушення карантинного періоду. Перший штраф – близько 40 євро, другий – 2 тисячі, третій – ув'язнення від 3 років. Дуже відповідально до цього ставляться громадяни, вони розумію всю суть проблеми. У кварталах дуже багато поліції, яка перевіряє твої документи і не спускає очей з тебе, коли кудись прямуєш. Тут по максимуму старалися зробити так, аби люди не виходили на вулицю і берегли себе. Також дуже добре працює авіація, яка буквально гелікоптерами переправляє тяжкохворих у лікарні. Чесно кажучи, я здригаюся, коли чую над своїм дахом звук гвинтокрила. Звуки сирени не вшухають. Звісно, це моторошно, але всі розуміють, в якому ризику знаходяться лікарі, і щовечора, виширюючи зі своїх квартир, аплодують медикам та працівникам поліції за їхню працю. Це вияв поваги. І немає такого, що хтось звинувачує владу, бо всі розуміють, що вони стараються для своїх же мешканців, – розповіла **Олена Кльоб**, яка проживає у Парижі.

“Вулиці сонячного Кіпру перетворилися в безлюдні місця із фільмів жахів”

– Нещодавно мене оштрафували місцеві патрульні на 150 євро лише за те, що виходив за цигарками. Як не намагався пояснити, що мій дім знаходиться через дорогу, поліціянти були неприступними. Аби покинути помешкання, ти повинен мати офіційний бланк, де вказуєш свої дані, адресу, номер паспорта. У ньому також вказується причина, через яку хочеш покинути помешкання. Після цього на індивідуальний номер надсилаєш СМС-повідомлення, після якого повинен дочекатися підтвердження, тобто дозволу, можеш вийти на вулицю чи ні. У нас немає паніки. До свого помешкання викликав спеціалізовану службу, котра дезінфікує квартиру. Робота тут поки що дозволена, однак не всім. Я працюю в офісі, хоча більшість наших співробітників обрали дистанційну роботу. Вулиці сонячного острова перетворилися в безлюдні місця із фільмів жахів. Багато поліції. У магазинах всі продукти є, ажіотажу зовсім немає. Хоча у нас не так багато смертей саме від коронавірусної інфекції, всі стараються дотримуватись постановлених правил. Як мені відомо, померло всього п'ятеро осіб. Шпитали

працюють у посиленому режимі. Для тих, хто втратив роботу, виплачується компенсація. Також заборонили виселяти з орендованих квартир тих, хто не має можливості її оплачувати. Загалом тут усе дуже суворо, незважаючи на невелику заражуваність, – розповідає **Олексій Лісцін**.

“У маркеті Стокгольма повно покупців і жодної людини у масці”

– У Швеції розгорнуто три військові тимчасові шпитали на випадок різкого збільшення хворих на коронавірус. По телебаченню показують репортажі із хворими та просто громадянами на вулицях, в лікарнях. Особисто спілкуюся з друзями по “Фейсбуку”, але не тільки. Виходив у найближчий супермаркет на закупки і таке враження, що жодного вірусу немає. Школярі з наплічниками групами йдуть зі школи, на автобусній зупинці досить людно, в маркеті повно покупців, жодної людини в масці не зустрів. Знайома із власного досвіду розповіла ситуацію зі шведською медициною в умовах коронавірусу. Хвора, запалення легень, підвищена температура, але тестів не проводять, чекають, чи буде задихатися. А так колять вдома антибіотики і все. А між тим, саме минув місяць, як у Швеції виявили першого хворого на коронавірус. За останніми даними в країні протестовано понад 24 тисячі осіб: заражених коронавірусом – 2 510 чоловік, померлих – 42, – розповів уродженець Гусятинщини **Олег Остафійчук**, котрий нині мешкає в столиці Швеції – Стокгольмі.

“Американці масово скуповують зброю – рушниці, пістолети, набой”

– Усі великі бізнеси закриті, окрім тих, без яких неможливе нормальне функціонування суспільства – аптеки, продуктові магазини. Салони краси, спортивні зали та інші заклади зачинені. Недалеко від нашого дому є парк з озером, куди можна піти подихати свіжим повітрям. Зараз я звернула увагу на те, що перед входом встановлено табличку з надписом “Зачинено”. Машин на дорогах багато, куди вони всі їдуть – я не знаю. Велика кількість людей ходять без масок та рукавиць. Взагалі прогнозували, що в нашому штаті не буде великого спада, тому що немає громадського транспорту. Люди добираються будь-куди на власних автомобілях. Минулого тижня понад 2,5 тисячі захворіло, а 111 померло. Де ті люди заражаються, я поняття не маю, адже усі в принципі дотримуються карантину. Хоча, з іншої сторони, багато людей не свідомих, коли зайшла в магазин, то побачила, що велика кількість покупців без масок і рукавиць, вони все мацають тими руками, тому я не купувала ні овочів, ні фруктів. Тепер у лікарнях діє нове правило: якщо ти почуваєшся не дуже добре, то дзвониш і назначається візит до тієї поліклініки, куди ти хочеш потрапити, приїжджаєш і в машині чекаєш. Коли до тебе дійде черга – не відомо, може, через

годину, дві або десять. Коли черга дійшла, з поліклініки вийде людина, одягнута в захисний костюм, подивиться, що з тобою, і скаже, можна тобі зайти і побачити лікаря чи ні. Доведеться заплатити 500 доларів або сісти у в'язницю, якщо зловлять десь не у твоєму окрузі. Ситуація якась дуже страшна і підозріла, тому що всі думали, нічого страшного, а виявилось навпаки. Ще спостерігається така тенденція: американці масово скуповують зброю – рушниці, пістолети, набой. Хоча й магазини зачинені, вони роблять це онлайн. Ми всі сидимо в хаті, стараємось дотримуватися дистанції між людьми в магазинах. 2 тижні дома ніхто не витримує, немає зарплати. Люди почали масово реєструватися на сайті по безробіттю, щоби отримати допомогу, і тепер це вже зробити неможливо, бо сайт постійно “висить”. Люди сидять без грошей, що буде далі, не відомо, тому залишається сподіватися, що все буде окей, – розповідає **Марія**, яка проживає у штаті Мічиган.

Інша наша співрозмовниця, котра проживає у Сполучених Штатах, каже, що з карантинним режимом тут дуже суворо. Якщо влада сказала перебувати вдома та обмежити будь-які відвідини вулиці, громадяни послухно виконують.

– Для дітей до трьох років доставляють засоби гігієни та харчування. Вже повідомили, що цей семестр діти закінчуватимуть дистанційно. Люди суворо дотримуються дистанції. Американці відповідально ставляться до всього, що каже їм влада. Дотримуються букви закону, – каже **Ліана Гаврилюк**, зі штату Іллінойс.

“Багато помирає людей старшого віку – цілі будинки престарілих”

– Насправді у нас тут велика біда і дуже страшно. В Мадриді карантин ввели на початку березня, у нашому регіоні – 14 березня. Але велика кількість людей із центру країни вирішила пересидіти карантин у нашому регіоні, бо тут море і люди мають свої будиночки. Не виключаю того, що вони цей вірус сюди й завезли масово. Зараз у нас закриті пляжі, закрито все, крім аптек і магазинів. Навіть є розпорядження до 9 квітня припинити роботи на будівництві. Ми з дітьми гуляємо на терасі, на вулицю навіть не виходимо, адже в нашому регіоні цей вірус поширюється дуже швидко. Найбільша біда у Мадриді, там просто вже немає місць, де лікувати людей. Медики працюють на грані своїх можливостей, медичного персоналу не вистачає, почали залучати до роботи студентів останніх курсів медичних університетів. Лікарі просто живуть на роботі, працюють майже без сну. Це все дуже страшно, я вчора дивилася новини, і коли людина захворіла на COVID-19, її госпіталізували, то вже не відомо, чи вона житиме, чи побачить її близькі, і це дуже важко. І знаєте, люди в останні хвилини свого життя хочуть теплоти, близьких поруч. Медсестри плачуть, бо не витримують емоційно, вони би хотіли обійняти того, хто помирає, але ж не можна. Тому вони просто телефонують по відеозв'язку до близьких і на відстані тримають телефон від помираючого, аби ті могли попрощатися. Це дуже страшно бачити такі кадри. Людей старшого віку багато помирає – цілі будинки престарілих. Уявляєте? Просто приїздить національна гвардія і виносить тіла усіх стареньких, що жили в геріатричних пансіонатах. Іспанія просила допомоги у Брюсселя, але їм відмовили, і тут підприємці, бізнесмени, волонтери почали купувати необхідні речі та засоби до лікування. Іспанців ця біда дуже згуртувала. Знаю, що з Китаю надійшли тести, але Іспанія їх повернула, вони виявились неякісними, а потім взагалі з'ясувалося, що фірма, яка їх виробляла, не мала на це ліцензії. Поліція намагалась якось розважати людей. Був випадок, коли усі поліцейські міста приїхали під стіни лікарні, де дуже складна ситуація із хворими, і просто аплодували медикам кілька хвилин, а ті плакали. У сусідньому з нами місті поліцейські запустили фігури Мікі-Маусів і їздили з ними вулицями й розважали діток, що дивилися за цим із вікна. У нас біля дому є супермаркет французький, тут дуже високі ціни, ми завжди купували овочі й фрукти на ринку. А зараз вони знизили ціни втричі. Мер нашого міста каже, що у нас ще немає піку захворювання, він буде після 10 квітня. Навіть важко уявити, що нас чекає... Але ми тримаємось і всім бажаємо не падати духом. Будьте здорові і дотримуйтеся карантину. Ми бачимо тут на власні очі, що відбувається. Краще сидіти вдома і мийте руки, – розповідає **тернополянка Анна**, яка проживає у Мурсії.

Соломія Вершигора, Вікторія Ушакова, Віталій Попович

З таким ставленням до карантину в церкву не буде кому йти

В Україні вже 480 хворих на коронавірусну інфекцію. Вона лабораторно підтверджена у 23 областях країни. 11 пацієнтів померли, найбільше хворих у столиці. У Тернопільській області 60 випадків захворювання на коронавірус, один чоловік помер. Введення карантинного режиму суттєво позначилося на житті жителів краю, більшість із них дотримуються правил та не залишають своїх домівок навіть із маленькими дітьми. Але є й ті, котрі нехтують заборонами та попердженнями.

“Штрафи і комендантська година”

У неділю, 29 березня, центр Тернополя пустував, у церквах відбувалися відправи без парафіян, а якщо вони й були, то стояли на відстані трьох метрів одне від одного й у марлевих пов'язках. Однак, проїхавши трішки за центр, на дальному пляжі не було де яблуку впасти. Діти та дорослі грали у м'яча, смажили шашлики та прогулювались лісом. Таке поведіння не припустимо у час, коли коронавірус косить жителів нашого краю. Наражаючи на небезпеку себе та оточуючих, люди ігнорують попередження місцевої і центральної влади. Чому відбувається таке тотальне нехтування простими правилами, не відомо. Невже тернополянам справді байдуже до свого здоров'я та здоров'я близьких?

– На просторах соціальної мережі я помітила безліч відео, де люди весело проводять час. До того ж демонструють те, що вони нібито знаходяться на відстані. Але ж коли є скупчення людей, відстань не допомагає. Чому в нас такі невідомі люди? Чому не розуміють елементарних правил, яких треба дотримуватись і навчати цього своїх дітей, а не показувати ганебний приклад. Не

Десятки машин, та понад сотня відпочиваючих, в неділю “карантинили” на Дальньому пляжі

знаю, що в голові у людей, які під час карантину їдуть із сім'ями відпочивати на природу. Звісно, ви когось можете побачити знайомого, привітатися, посміхнутися і все. Цього достатньо, аби принести якусь інфекцію до своєї родини. Треба ввести штрафи і комендантську годину, тоді буде порядок! – каже тернополянка **Анастасія Голубовська**.

Своє обурення щодо цієї ситуації висловив і начальник управління охорони здоров'я Тернопільської ОДА **Володимир Богайчук**.

– Я ніколи не міг подумати, що в нас проживають такі безвідповідальні та несвіні люди. Як можна гнобити лікарів, які рятують життя? Як можна сидіти в парку, пити горілку й обговорювати, що вся влада дурна? На це мізків вистачає, а посидіти вдома, перечекати – ні. То як це назвати? Управління охорони здоров'я працює у вихідні, в неділю я пішов додому о 23 годині. Це хтось цінує? Ніхто! Я обурений такою ганебною поведінкою.

Ми два місяці обговорювали, що робити, якщо коронавірус приїде в Україну. А тепер мусимо думати, як загнати людей до хати. Треба ввести штрафи і надзвичайну ситуацію, може тоді дійде! Я вам ось що скажу, коли така біда торкнеться сімей тих, хто отак розгулює собі і повітрям дихає, тоді згадають. Я говорив і буду говорити: карантин – це не канікули, це не

смаження м'яса, це читання казок вдома дітям. Кричати, що влада погана, завжди люди знайдуться, а проявити повагу до самого себе не можуть. Такою поведінкою люди дають можливість розростатися цій інфекції, і згадає мої слова, це лише початок, – заявив **Володимир Богайчук**.

“Бог врятує”

Як будуть далі розгортатися події, не відомо, однак можемо проаналізувати, взявши до рук статистику. Захворюваність зростає з кожним днем. Якщо всі раніше говорили про те, що ця інфекція вражає лише літніх людей, то зараз бачимо захворюваність і серед дітей, у яких імунітет інколи сильніший, ніж у дорослого.

Віriamo, що дуже важко висидіти вдома цілий карантинний період, однак вам ніхто не забороняє покидати домівку, але є певні застереження, які мають перерости у сувору заборону.

– Режим надзвичайної ситуації передбачає, що ви можете покидати своє помешкання. Але це не означає ходити в гості, прогулюватись парком, де є інші люди, а тим паче скупчення. Візьміть власне авто (якщо у вас є) і поїдьте за місто, вам та дітям вистачить пів години, прогулюватись лісом або степом. Ця прогулянка повинна бути організована, із марлевими пов'язками та з антисептиками. Біля

вас не повинно бути чужих людей. Ви не маєте говорити з ними, вітатися, цілуватися, обійматися. Якщо бачите відпочиваючих, краще не складати їм компанію. Карантин – це дуже важливо! Його треба провести вдома, – мовить керівник прес-служби обласної Національної поліції **Сергій Крета**.

А на п'яти вже наступають квітневі свята, серед них одне з величезних – Пасха. І повірте, серед тернополян знайшлися ті, котрі сказали, що обов'язково підуть святити пасочку і, звісно ж, цілувати Плащаницю. Мовляв, Бог врятує. Але тут мова йде про безпеку інших людей.

Наші журналісти провели власне опитування, зі 100% респондентів 20% підуть святити пасхальний кошик із дотриманням релігійних обрядів. Інші 80% категорично сказали ні. Здоров'я важливіше, переконують жителі, а помолитися можна і вдома.

Володимир Богайчук зауважує, що варто відкласти свої релігійні судження і посидіти вдома, адже з таким ставленням до карантину може бути таке, що взагалі нікому буде йти до церкви.

Наше видання нагадує жителям області про те, що цей період краще пересидіти вдома. Подбайте про себе, про своїх сусідів, не наражайте на небезпеку інших. Ви не можете досконало знати, з ким до вас контактували родичі або близькі...

Соломія Вершигора

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

Соломія Вершигора
журналіст

Усім на всіх наплювати

Карантинний час дається взнаки. Хтось почав пекти смачні бісквіти, хоча з борошном ніколи не був на “ти”. Хтось почав читати книгу, яку давно відкладав, а хтось починає прозрівати... Як ось, наприклад, я. Не те, щоби прозрівати, але дивуватись і розчаровуватись – це точно.

Завжди мала надію на те, що в нас усе буде добре. Нас, маю на увазі тернополян, українців. Ніколи не вірила в те, що ось зараз може дійсно прийти “капець”. Не приховувала того факту, що я остання людина, яка розчаровується у владі. Ну якось вірила у те, що нас не “кинуть”. Знайдуться ті, здорово мислячі, які врятують свій народ від занепаду і тотального самознищення.

Карантинна ситуація почала відкривати очі. Коли ще небезпечного коронавірусу, за даними медиків, в Україні не було, наша область мало не на першому місці була щодо повного забезпечення. Влада заявляла в один голос: Тернопільщина готова! Якщо буде потрібно десять апаратів для штучної вентиляції, ми їх знайдемо.

Прийшла ця “зараза” в Україну, але все-таки наша область готова і жодної іншої думки висвітлювати не потрібно. Захисні маски, костюми, рукавиці – все є. На пікантні запитання преси, очільники реагували знервовано, мовляв, пишіть про те, що людям потрібно сидіти вдома і нікуди не виходити, а не розписуйте, що є, а чого немає в медичних установах. Добре, сказали ми ї, цитуючи владу, почали заспокоювати тернополян.

Може б, я так і не реагувала, якби не ситуація, з якою зіткнулися всі без винятку. Коли коронавірус потрапив на терени нашої області, почалася паніка, бо люди не знали, кому вірити і чи варто. Простий, нічим не примітний вечір розірвало повідомлення від знайомої молодшої дівчини, мама якої працює в одній із лікарень, яка і взяла на себе удар із приймання хворих на коронавірусну інфекцію. Вона надіслала мені публікацію нашого видання, яка була написана раніше, ще до пандемії. В ній йшлося про повне забезпечення лікарень. Без привітання вона запитала, чи це замовлена стаття. Для чого ми пишемо неправду? З кожним її повідомленням мої очі розкривалися все більше і більше... Дівчина розповіла, що її мама купує одноразові рукавички, захисних костюмів про які “ми” так розписували, не вистачає. Її мама – старша медсестра, і їй доводиться виконувати роботу, яка не входить у її обов'язки. Я намагалася пояснити, що засоби масової інформації, а саме наше видання, не ведуться на плітки та перекази, ми збираємо інформацію з перших вуст. Проте через смс-повідомлення було відчутно, яка вона схвильована та зла. Після 30-хвилинної перепишки я була морально виснажена. У моїй голові крутилися сотні запитань. А задати їх було нікому. Зі слів дівчини, “прикол” про щоденну прокладку в одноразовій масці – зовсім не прикол. У лікувальних установах ніхто не вів бесіди, як поводитися з хворими на цю недугу. Дали начебто настанови, в яких йдеться про мінімальне відвідування палат. Дівчина писала, що не бачить маму днями і дуже хвилюється за неї. Як пояснити їй, що, можливо, до лікарні ще все привезуть і всі будуть здорові, я не знала. Не знала, бо сама в це не вірила.

Через кілька днів у мережі з'явилося відео, де ізольований хворий показує, як з ним поводить медичний персонал. Щоби пообідати, він повинен до вхідних дверей присунути стілець, а сам заховатися в палату. Через деякий час він забирає свою їжу і стакан води. Тобто у захисних костюмах ніхто не приходив. А як ведеться прибирання палати? А лікування як? Також ставлять таблетки на стілець і виходять? Надіюся, що ні...

Наступна інформація, яка розбила всі надії, – це поховання чоловіка з Монастириськів. Зі слів його доньки, ніхто з медичного персоналу не хотів їм допомогти. Ніхто з односельчан не захотів викопати могилу. Про що це говорить? Про те, що християни показали своє істинне лице? Давайте пропустимо моральну сторону. Люди залякані, їм ніхто не пояснює, як має бути, можна торкатися тіла чи ні, можна нести домовину чи ні? Чи може цей вірус перейти від покійного до здорового? Вони не знали.

По суті ми не знаємо нічого. Ми не знаємо правди. Ми знаємо те, що на чийсь думку маємо знати. Ми під чийсь ковпак. З кожним днем переконуюсь, що цей вірус штучно винайдений для нас. Для людей, які комусь набридли. До кого нам бігти? Як ховатися? Чим захищатися? Немає до кого. Бо всім наплювати. Я не знаю, як і до кого звертатися? Як дати зрозуміти, що люди повинні ховатися від коронавірусу не у своїх квартирах, а за спинами влади, міцної, котра боронитиме їхне здоров'я чіткими діями та правдивою інформацією...

На дитячі майданчики – зась!

Через те, що місцеві мешканці легковажно ставляться до карантину, влада Тернополя заборонила відвідувати дитячі майданчики. Також заборонили перебувати на спортивних майданчиках.

Оскільки не всі містяни дотримались цієї заборони, частину дитмайданчиків вирішили демонтувати або заблокувати доступ до них. Це з'їзди з гірок,

вертушки, гойдалки. Їх будуть зберігати у відповідних місцях, щоби потім відновити. Про це розповів начальник управління житлово-комунального

господарства, благоустрою та екології **Олег Соколовський** під час засідання оперативного штабу для боротьби з коронавірусом. Крім цього, спортивні майданчики, які мають огороження, будуть закриті.

Нагадуємо жителям області про те, що такі заходи – не забаганки влади. А все робиться для того, аби убезпечити наших дітей від наявної загрози.

Як “карантинять” відомі тернополяни?

У зв'язку з усіма карантинними подіями, люди, сидючи вдома, почали нудьгувати. Одні працюють дистанційно, інші ламають голову, що робити завтра? Здавалося б, 3 квітня – уже на носі і можна буде зовсім скоро приступити до довгоочікуваної праці на городі, дачі тощо. Але ж ні. Карантин продовжено. І що ж роблять відомі тернополяни, аби не зійти з розуму, та чим можна розбавити свою нудьгу, поцікавилися наші журналісти.

Засоби масової інформації суцільно подають неприємні звістки. На території області різко зростає кількість хворих на небезпечний вірус. Події і справді не приємні. Хтось впадає у депресію, хтось – у паніку, а хтось у самій футбольці мислить про життя. Чим займаються жителі міста та області?

“Хочу, щоби разом із карантинном зникла жовч і нарешті українці більше думали про себе і про своє життя”

Завжди екстравагантний та несхожий на інших співак **Андрій Підлужний** навіть у таких непростих умовах займав себе важливими і корисними справами.

– Проводжу карантин, не порушуючи неписаних правил. Хоча подія не з приємних, вона мене стимулює до приведення в порядок усіх моїх незавершених справ. Наприклад, роблю обкладинки для своїх пісень на “SoundCloud”. Збираю заготовки пісень для подальшої роботи. Розписую важливі проекти для Асоціації футболу Тернопільщини стосовно чемпіонату області з футболу. Плануємо запустити чемпіонат серед вуличних команд. Готуюся до ремонту, хочу освіжити свій творчий житловий простір. Читаю книги, дивлюся документальні та художні фільми, інколи – серіали. З останнього рекомендую до перегляду “Чорний Ворон”, фільм про Холоднороську республіку. А також фільм “Дрон” і серіал “Царство”. Готуюся до прем'єри кліпу “Падаючи на сніг”. Телефоную до своїх друзів та колег, частіше до Гриця Драпака, який ділиться секретами домашнього господарства і про свої смачні яблука, які він успішно вирощує на своїй “фазенді”, – розповів Андрій Підлужний.

Співак співчуває іспанцям, італійцям у меншій мірі, бо вважає, що їм “прилетіло” за нашого Віталія Марківа, якого вони незаконно засудили.

– Сміюся з москалів, які надіслали італійцям допомогу, а виявилось, що корисного там 2%. Вболіваю за всіх і хочу, щоби все завершилося скоріше. Звісно, було би розумніше закрити міста, в яких є перші ознаки, а решті дозволити працювати. Але для того, щоби приймати такі рішення, треба мати знання, перед тим як іти у владу, управлінський досвід. Я ніколи не мав бажання попросити пілота літака порушити, так і в житті намагаюся робити те, що вмію. У дитинстві колись запхав у розетку шпильку – один урок, але на все життя. Бажаю жителям Тернопільщини, щоби разом із карантинном у більшості зникла жовч, щоби нарешті більше думали про себе і про своє життя, стали хоча би трошечки добрішими і навчилися радіти спільним перемогам та здобуткам земляків. Прикладати максимум зусиль, щоби розбудовувати наше місто в мирі, злагоді і взаємоповазі, – розповідає співак Андрій Підлужний.

“Відірвіться від “квадратної голови”

Відомий тернопільський гуморист **Гриць Драпак** карантин відбуває разом із сім'єю у Борщівському районі на їхній “фазенді”.

– Роботи вистачає! Погода дозволяє прибирати та окультурювати землю. Я люблю проводити час за містом і зближуватися із землею та працювати на ній. Час від часу вмикаю телевизор, але ця голослива коробка лише дратує мене. Зі всіх кутків зараз дуже багато негативу. Всі розповідають одну і ту саму історію, перебільшену в декілька разів. Тому рекомендую не дивитися телевизор, а проводити час за живим спілкуванням. Тут у нас багато сусідів, з якими я не здороваюся навіть за руку, спілкування ведемо на відстані і дуже голосно (сміється, – авт.). Ви знаєте, дуже мені “подобається” теперішня позиція влади. Хтось хвалиться, скільки купив апаратів для вентиляції легень, хтось розповідає, скільки масок завіз у ту чи іншу лікарню. Але заждіть, вам дякувати за таке – це те ж саме, що дякувати банкомату за те, що він видав ваші ж гроші. Без образ, але я вважаю, що цей період нам даний для того, аби привести в порядок наше життя. А люди, котрі беруть на себе відповідальність за достойне життя громадян, мали би робити це життя і справді достойним. Рекомендую усім, хто не має можливості працювати на землі, почитати книги. Відірвіться від “квадратної голови” (телевізора, – авт.) і побудьте наодинці з собою, впорядкуйте свої думки. Поговоріть із дітьми, помоліться і щодня усміхайтесь, – радить відомий комік Гриць Драпак.

“Чудовий час, аби відірватися від гаджетів”

Побути з сім'єю радить ексмер Тернополя **Роман Заставний**. Чоловік переконаний, що поради, які надає Міністерство охорони здоров'я, – зовсім не дурниця і не чиясь забаганка. Він дотримується усіх правил та просить тернополян не нехтувати ними.

– Наша родина зупинилася на дистанційному спілкуванні з друзями. Ми щодня моніторимо ситуацію, не виходячи з дому. Дотримуюсь усіх можливих порад. Чітко розумію, що це велика проблема, яка підкосила не лише нашу країну, а

й цілий світ. Переконаний, що чим краще ми будемо дотримуватися того, про що нас просять, тим швидше зможемо повернутися на свої робочі місця та до звичного стилю життя. На карантині я роблю ремонт, по деяких питаннях працюю дистанційно, спілкуюся із сім'єю. Це чудовий час, аби відірватися від гаджетів та поспілкуватися з дітьми. У багатьох є велика проблема – брак спілкування. Так ось саме зараз можна залатати цю діру. Варто послухати своїх дітей, їхні думки та погляди. Можливо, переоцінити якісь свої думки. І врешті-решт можна зробити елементарну роботу по дому: полагодити кран, прибити полицю, попрацювати на вулиці або зайнятися спортом. Останнє заняття не дає нудьгувати та тримає вас у формі. Бажаю тернополянам не нудьгувати, а з користю для себе та своєї родини провести цей час, – розповів Роман Заставний.

“Чим відповідальніше ми поставимося, тим легше буде нам побороти цю недугу”

У соціальній мережі запустили всесвітній флешмоб. Його суть полягає у тому, аби щодня вигадувати нові спортивні завдання та виконувати їх, передаючи наступному учаснику. Серед них – спортсмени, політики, зірки естради та депутати. Така ініціатива куди краща, аніж псувати дорогий час на споживання природного антисептика.

– На карантині тренуюся, читаю книги, займаюся регулярним прибиранням. Чим відповідальніше ми поставимося до цього періоду, тим легше буде нам побороти цю недугу. Лікарі жертвують собою і роблять усе можливе, щоби там хто не говорив. Стосовно своєї професії, то буду займатися благодійністю, саморозвитком та проводитиму електронну приймальню, – каже депутат обласної ради **Василь Чашка**.

“Не ігноруйте поради та закликів про ізоляцію!”

А ось підполковник поліції **Сергій Крета** під час карантинного періоду посилено працює. Упевнений, що цей період тернополяни повинні пережити і все скоро буде добре.

– Поліція працює в посиленому режимі, в тому числі у вихідні. Наша робота небезпечна, а під час цієї пандемії ми повинні бути вкрай обережними. За роботу ходжу в масці, двічі на

день міряю температуру. Відбувається безліч нарад із підлеглими. Посилено моніторимо ситуацію. Діти зараз вдома. Старша донька посилено вчиться, готується до здачі незалежного оцінювання. Я ж прибрав балкон, менший синочок там грається. На вулицю не виходить. Дружина опановує нові навички в кулінарії. З донькою тішається татка чимось смаченьким (сміється, – авт.). Бажаю жителям міста та області не заціклюватися на карантині, якщо є можливість, можна у вихідні зібратися з сім'єю на поїхати відпочити за місто. Звісно, з усіма засобами безпеки (марлева пов'язка, антисептики). Якщо є дача, чоловіки можуть обрізати дерева, зробити порядок на землі. До такого періоду варто віднестися з розумінням. Не ігноруйте поради та закликів про ізоляцію! – закликає підполковник **Сергій Крета**.

“Зберігайте нормальну здатність до критичного мислення”

Якщо вас і справді накриває нудьга і ви думаєте, що під час сидіння вдома можна зійти з розуму, скористайтеся порадами психолога **Тетяни Білінської**.

– Щоб уберегти себе і свою психіку від “соціального зараження” і “масового психозу”, нам необхідно зберегти нормальну здатність до критичного та логічного мислення і не впасти в одержимість. Тримайте зв'язок із реальністю! Сприйняття реальності відбувається через проживання 5 стадій: заперечення, гнів, торг, депресія, прийняття. Головне не зависнути в стадії заперечення – не заперечувати факт небезпеки інфікування, не ігнорувати рекомендації медпрацівників та дотримання карантину. Також важливо не зануритися надовго у стадію депресії. Якщо ознаки депресії у вас або ваших близьких тривають 2-3 тижні, зверніться за психологічною допомогою. Зберігайте спокій і вирішуйте реальні проблеми по мірі їх надходження. Переключитися з тривоги на впевненість можна в будь-який момент. Але зараз настав саме той час, щоби потренувати цю навичку. Так, не у всіх це вийде відразу. Але це можливо. Наприклад, у період карантину змініть фокус вашої уваги на те, що ви самі можете легко контролювати в своєму житті, та на те, на що раніше бракувало часу, – підсумувала психолог.

Соломія Вершигора

ПОРАДИ ВІД ФАХІВЦЯ

Чим зайнятися на карантині – поради від психолога

Відкорегувати та збалансувати раціон харчування. Зайнятися фізичними вправами для зміцнення імунітету. Відкорегувати свій режим дня. Зайнятися домашнім спортом. Навести лад у шафах. Зробити генеральне прибирання. Почистити пам'ять смартфона і ноутбука. Посадити квіти і доглядати за ними. Переглянути улюблені фільми вдома замість прем'єр у кінотеатрі. Зібратися невеликою групою осіб “за своїми інтересами” та в онлайн-режимі обговорювати актуальні та цікаві питання (мода, виховання дітей, майстрування, ремонт, хлібовипічка тощо). Почати читати “грубі” книжки (наприклад, трилогії класиків світової літератури). Згадати веселі українські народні пісні, навчити співати їх дітей та кожного дня одну годину співати їх “сімейним хором”. Експериментувати з рецептами страв. Налагодити з дітьми емоційну близькість, сказати “я люблю тебе”, разом погратися, обговорити кіно або книгу, спекти пиріг, зробити “пікнік” на килимку, помалювати, перемерити гардероб і навчити доньку наносити макіяж, а сина – щось рихтувати чи майструвати. Пройти спільно з дітьми та членами сім'ї дистанційні курси, майстер-класи та інші навчання. Навчити дітей-дошкільнят читати та писати.

Автор “золотого” м’яча тернопільського “Авангарду” Борис Юров:

“Підхопив смугастого на правому краю, розхитав захисника “Буковини” і з вигуком “тащи” завдав влучного удару метрів із 20-ти”

80-річний Борис Олександрович Юров – легенда тернопільського футболу. Вболівальники зі стажем пам’ятають цього невисокого на зріст, але дуже технічного та швидкого нападника. У далекому 1968 році він став автором “золотого” м’яча, який приніс тернопільському “Авангарду” звання чемпіона України. В ексклюзивному інтерв’ю “Номер один” Борис Юров розповів про футбольну кар’єру та поділився багатьма цікавими епізодами із власного життя.

“Директор із Бельців програв нашому 200-літрову бочку вина”

– Пане Борисе, Ви завжди були на “ти” з м’ячем. Цікаво, хто Вам поставив техніку?

– Народився я у місті Рибниця, що в Молдові. Там була ДЮСШ і футбольна секція, але її я не відвідував. Техніку мені поставив... вуличний футбол. Пацанами збиралися і ганяли м’яча. “Рубалися” з однолітками з сусідніх районів міста та з навколишніх сіл. У юні роки деяких футбольних премудрощів мене навчив Володимир Параньков, якого як гравця запросили у місцеву команду “Урожай”. Уже згодом на мене звернули увагу тренери футбольної школи Кишинєва, яка була при колективі вищої ліги “Буревісник”. Грав за її дублюючий склад, пробитися ж в її основний склад було надскладною справою.

– Якою була Ваша перша доросла команда?

– Треба було допомагати батькам, і я в досить юному віці у рідній Рибниці влаштувався підсобним робітником на місцевий насосний завод. При ньому була футбольна команда “Урожай”, за дорослий склад якої я став виступати із 16 років. Від керівництва заводу мав поблажку – до обіду працював, а після відпускали на тренування. Згодом став токарем, отримував наряди і треба було виконати певний об’єм робіт. Але й тоді мої начальники відпускали, мовляв, іди готуйся, за тебе все виконають. Директор заводу був справжнім фанатом футболу. Пригадую, граємо із “Зорею” із Бельців, яка представляла секретний завод. Два директори укладають парі, яка команда перемає. Тоді ми виграли, а директор із Бельців програв нашому 200-літрову бочку вина (сміється, – авт.). Загалом з

“Урожаєм” виграв кубок Молдови, кубок ДСТ “Колгоспник”, забивав чимало голів.

– Не пробившись до основного складу головної команди Молдови, довелося йти до війська...

– У 1958 році мене призвали до армії. Служив у Брянську в авіаційному підрозділі. Паралельно грав у футбол за СКА Воронезького військового округу, з яким виборов третє місце на змаганнях військових команд транспортної авіації Збройних сил СРСР. Якщо брати в загальному, то більше був у спортивній формі, аніж у військовій.

– Після армії, мабуть, були на роздоріжжі, куди податися: футбол чи робота?

– Повернувся на рідний насосний завод, де влаштувався слюсарем у відділ головного механіка. Пів року пропрацював, і до мене приїхали скаути з команди “Ніструл” (Бендери), яка виступала в класі “Б”. Тренером цієї команди був Моқан, в якого я тренувався по юнаках, ще коли був у Кишинєві. Там провів чотири сезони, був гравцем основного складу, однак хотів розвиватися і шукав більш сильніший клуб.

“Замовляємо по 50 грамів коньяку, і звідки не візьмись, заходить головний тренер”

– За яких обставин опинилися в Тернополі?

– Спершу отримав запрошення у “Спартак” із Могильова (Білорусія), який теж виступав у класі “Б”. Я вже навіть був у квартирі з виглядом на Дніпро, яку мені обіцяли надати. Але все з ніг на голову перевернув Леонід Санташов, котрий отримав запрошення до Тернополя саме з Могильова. Йому як оборонцю довелося мене опікувати в матчах проти “Ніструл”. Він власне й порекомендував мене тернопільським тренерам, які перехопили у “Спартак”, і так на початку 1965-го я опинився в місті, яке стало моєю другою домівкою.

– Із місцевими тренерами одразу знайшли спільну мову?

– До Тернополя я приїхав о 4-й годині ранку, а вже у 8-й отримав ключі від двокімнатної квартири на масиві “Дружба”. Моя поява в Тернополі і знайомство зі старшим тренером Анатолієм Архипенком виявились доволі кумедними. Біля входу в міське відділення міліції був пивний бар. Практично у перший день мого перебування я туди зайшов із півзахисником “Авангарду” Володимиром Прошкіним. Замовили по 50 грамів коньяку, і звідки не візьмись, заходить тренер Архипенко, якого я навіть ще не знав. Ми вигляду не подали, випили і тихенько вийшли. Незадовго мене представляють Архипенку. Тоді я боявся, що він згадає про

моє перебування у барі й одразу вижене з команди, адже Прошкін добре знав. Анатолій Семенович оцінив мене з ніг до голови (мабуть, його здивувало, що я нападник-“олівець”, форварди зазвичай були велетні), однак висновків жодних не зробив, хотів побачити мене у грі. Мій дебют в “Авангарді” відбувся у товариській зустрічі з бучацькою командою на засніженому центральному стадіоні. Мене випустили на лівий край нападу. Після матчу колишній гравець “Авангарду” Броніслав Чухавін, котрий переглядав гру, розповів, як вони із ще кількома ветеранами дивляться, як якийсь колобок котиться і звідти несподівано вистрілює м’яч. Ту подачу красивим ударом у дотик реалізував Сергій Котьолкін. Архипов (свого часу був дворазовим чемпіоном СРСР із хокею, – авт.), сказавши “Годиться!”, дав зрозуміти, що залишає мене у команді. А я так і не дізнався, бачив він мене тоді у барі чи ні.

“Господаря “золотого” матчу визначали жеребкуванням, і на обох папірцях був надпис “Тернопіль”

– У Тернополі Ви провели шість незабутніх сезонів, але найбільш пам’ятним, мабуть, став чемпіонський 1968-й?

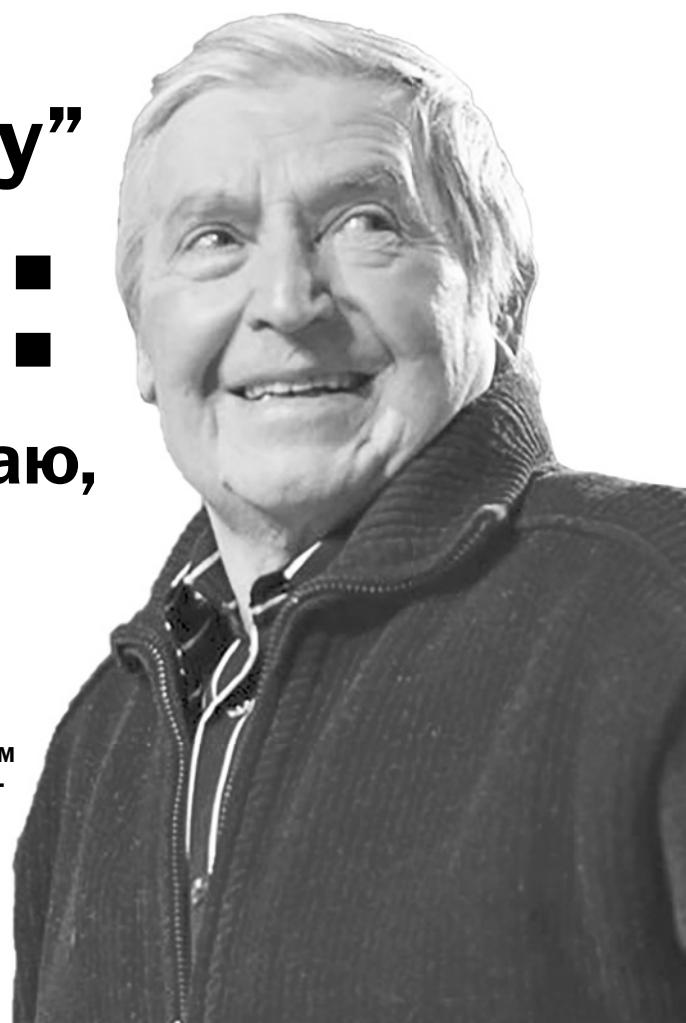
– Сезон провели на одному диханні. Ми лідирували протягом усього чемпіонату. Так у зональних змаганнях перевага над найближчим суперником – чернівецькою “Буковиною” – була 6 очок, над третім місцем – хмельницьким “Динамо” – 12 очок. Особливо сильно відіграла лінія атаки. За сезон вдалося відзначитись 95 м’ячами, що на той час було рекордом класу “Б”. В атаці виділявся Михайло Шевчук, котрий у той сезон забив 23 голи. Також понад 10 голів забили Василь Секеч, Анатолій Козлов і ваш покірний слуга.

– Очевидно, на все життя запам’ятали матчі з “Буковиною”, особливо додатковий, який став для “Авангарду” “золотим”.

– У фінальний пульці останній матч між нашими командами проходив у складних погодних умовах, тому перевага тернополян як господарів поля нівелювалася. На гол тернополянина Романа Весни чернівчани відповіли своїм. Для виявлення переможця на наступний день довелося проводити додатковий матч, який теж відбувся у Тернополі. Трибуни того осіннього дня були переповнені. Глядачам довелося окупувати дахи медінституту та сусіднього профтехучилища. Ближче до завершення першого тайму нам вдалося відкрити рахунок. На лінії штрафного майданчика “буковинці” збивають Владлена Науменка. Гості шикують стінку. Володимир Щегольков, котрий у команді був граючим тренером, сказав, що бити має Прошкін. Він розбігся і вразив ворота прямим ударом зі штрафного. А на початку другого тайму ми відзначилися вдруге. У центрі поля м’яч перехопив Щегольков. Він просунувся дещо вперед і віддав чудовий пас між двома захисниками

Нападник
Борис Юров (з м’ячем)
відзначався технікою
і високою швидкістю

чернівчан. Я підхопив м’яча на правому краю атаки, розхитав опікуна і з вигуком “тащи” завдав влучного удару метрів із 20-ти. М’яч поцілів у дальній кут воріт. У час, що залишався, хороші моменти були як у тернополян, так і чернівчан, але більше голів того вечора вболівальники не побачили. І виною в цьому був серед інших воротар “Авангарду” Віктор Собковський, котрому вдалося “витягнути” кілька “мертвих” м’ячів.

– Одними із ключових виконавців “Авангарду” чемпіонського сезону були Щегольков і Першин, які пограли за київське “Динамо” та донецький “Шахтар”. Для них Тернопіль, мабуть, був провінцією?

– Володимир Щегольков і Вячеслав Першин як гравці були дуже сильні, а от як люди – самодури і зневажливо дивилися на нас. За це не всі їх любили. Пригадую, як граючи “квадрат”, двічі запустив м’яча поміж ніг Щеголькову. Через те нервував і від нього отримав слова: “Ну й хитра ж ти bestія!” А коли він став тренером, згадував мені про ті “квадрати”, але він мене поважав.

– Від ветеранів чув цікаву історію щодо самого місця проведення додаткового матчу з “Буковиною”.

– Сама пультка проходила паралельно в Тернополі і Чернівцях. Останній матч ми приймали суперника і зіграли, як я говорив вище, внічию. Додатковий чемпіонський поєдинок за логікою речей мав пройти у Чернівцях. Але Федерація футболу УРСР вирішила за жеребкуванням визначити господаря “золотого” матчу. Як розповідали очевидці, на обох папірцях був надпис “Тернопіль”. Відповідно стало зрозуміло, що гратимемо вдома. Представник “Буковини” одразу сів у машину і поїхав до Києва у Федерацію футболу, мовляв, як так два поспіль поєдинки їм доводиться грати на виїзді. Слідом за чернівчанином туди ж направився з каністрою спирту на “Волзі” голова міськвиконкому і представник Тернополя. Коли тернополянин уже вийшов із приміщення федерації, вирішивши там усі питання, чернівчанин тільки приїхав. Він, побачивши машину з тернопільськими номерами, взявся за голову, викрикнувши: “І тут нас обійшли!”

– Нині прийнято говорити, що перемогу у футболі здобувають великі гроші. Цікаво, а якою була платня у гравців “Авангарду”?

– Оклад у ті часи був 140 карбованців плюс преміальні за перемоги від 20 до 40 крб. Майже всі ще отримували бонуси, адже були влаштовані на роботах на підприємствах усієї області. На перший погляд, мали нормальну платню, хоча якщо порівнювати нас із командами зі сходу України, то там футболісти отримували більше. Але гроші тоді не відігравали таку велику роль, як сьогодні.

– За перемогу в 1968 році, напевно, футболісти не були обділеними?

– У фінансовому плані нічого додаткового не отримали. Хіба що нагородили кожного радіоприймачем “VEF”.

“Другий секретар обкому партії викликає і каже: “Ми тобі платимо, а ти не грасьш!”

– А пам’ятаєте баталії проти одеського “Чорноморця”, з яким перетнулися в 1/8 фіналу кубка СРСР?

– Суперник був сильний, адже виступав у вищій лізі чемпіонату СРСР. Перший матч у Тернополі ми зіграли внічию (0:0), а на виїзді нас “пошматували” (0:4). Хоча, як багатьом тоді здалося, навколо виїзного поєдинку були якісь закулісні домовленості. Наш граючий тренер Володимир Щегольков діяв у центрі захисту, від нього у великій мірі залежала гра команди в оборонці, а він відіграв не зовсім упевнено. Та й тоді ніхто не міг уявити, що якийсь там провінційний за футбольними мірками Тернопіль міг обіграти Одесу і пробитися до чвертьфіналу Союзного кубка. Окрім тих матчів із “Чорноморцем”, я би ще згадав кубкові баталії з іншою командою вищої ліги – СКА (Ростов-на-Дону). Двічі (1965 і 1970 рр.) нам вдавалося їх обійти. Для Тернополя це було щось неймовірне!

– Були періоди, коли керівництво команди дорікало, що мало забивали?

– У кожного нападника є такі періоди. І я не виняток. Бувало, що кілька матчів не вдається відзначитися і тренери підходять і кажуть: “Що ти за нападник, що не забиваєш м’ячів. Терпів, більше тренувався, ставив до себе серйозніші вимоги і таким чином виходив із кризової ситуації.

– Пане Борисе, за кар’єру мали серйозні травми?

– Найсерйознішим було травмування коліна, коли в одному із матчів сезону-1967 на швидкості вривався у штангу. Лікувався у фіздиспансері. Медпрацівники мені щось ввели, препарат дав побічний ефект, і я захворів жовтухою. Проліжав місяць, лікарі сказали, ще 2-3 місяці не навантажувати організм. І тут мене викликає куратор “Авангарду” від влади, другий секретар обкому партії Іван Ілляш і каже: “Ми тобі платимо, а ти не грасьш!” Тренерам довелося випустити мене на поле на 5-10 хвилин наприкінці матчу, щоб Ілляшу доклали, що Юров грав. В іншому випадку він міг відрахувати мене з команди і на те місце знайти іншого гравця. Його не особливо хвилювало, що хтось хворіє і не може певний час вийти на футбольне поле. Цю травму коліна відчував постійно, через неї важко ходити, доводиться опиратися на палицю.

– Хто із тренерів “Авангарду”, на Вашу думку, був найвимогливішим?

– Буквоїдом і педантом у всіх відношеннях був Володимир Михайлович Юлігін. Підходив до футболістів і розповідав, як вдарити по м’ячу, як правильно його зупинити тощо, хоча ми були не діти. Але мав хорошу футбольну школу як гравець і знав, як і що розповісти своїм підопічним. Однак він був у Тернополі короткий період часу, результат був не той, якого очікувало керівництво області, і його звільнили.

– А чи були випадки, коли футболісти горою ставали за тренера?

– Такого не було, не збирався такий “симпозіум”, щоби вирішували подібні питання. Це була прерогатива Івана Ілляша, його рішення були, як закон. Пригадую, головний граючий тренер “Авангарду” В. Щегольков за жінку набив морду комусь із тернополян. Ілляш його викликав

і, незважаючи на титули і звання, а він був заслуженим майстром спорту СРСР, сказав, що-би завтра його в команді не було. Було навіть звернення до Федерації футболу, щоби позбавити його спортивного звання і довічно забронити тренувати команди. Також він прибрав ще одного заслуженого майстра спорту, легендарного воротаря київського “Динамо” Олега Макарова, який постійно їздив з Тернополя до Києва і назад. Ілляшу потрібно було, щоби тренер пильнував команду, а не свою сім’ю в столиці, і попросив Макарова з команди.

“У КДБ не підійшов за віком і подався працювати у... міліцію”

– За яких обставин покинули “Авангард”?

– Коли тренером тернопільської команди став Леонід Родос, я йому одразу не сподобався. Він “затискав” мене, не ставив в основний склад, а роки вже були далеко немолоді. Один-другий раз з ним посперечався, це йому не сподобалося, і наші дороги розійшлися. Після того ще грав за “Автомобіліста” з Підволочиська та тернопільський “Комбайнобудівник” у чемпіонаті області. Але вже тоді серйозно роздумував, щоби змінити спеціалізацію і перейти на більш стабільнішу роботу.

– І де Ви стали працювати?

– На той час я закінчував Тернопільський педінститут і планував влаштуватися на роботу в... КДБ. На співбесіді сказали, що я їх влаштую, але коли дізналися про мій вік, то повідомили, що не проходжу. І тоді я пішов працювати у дитячу кімнату міліції на залізничній станції. Мав навіть звання старшого лейтенанта.

– Як познайомилися з дружиною Анною?

– Наше міліцейське начальство розміщувалося над продовольчим гастрономом біля політехнічного інституту, де працювала Аня. Через вікно бачив, як продавці магазину повз прилавок продавали дефіцитний товар. За таких обставин і познайомився з Анною (сміється, – авт.). А якщо серйозно, мав товариша, дружина якого працювала з Анною, і так через неї зійшовся зі своєю майбутньою дружиною. Років 3-4 зустрічалися, після чого одружилися. Весілля як такого не було. Розписалися, вдома зібралися найближчі друзі, щоби відзначити цю подію.

– В один прекрасний день Ви повернулися в Молдову?

– У міліції працював з 1973-го по 1977 рр. На службі стали “душити”, бо я розмовляв російською. Побачив, що нічого мені не світить, і кажу дружині: “Ідемо на мою батьківщину в Молдову”. Хоча потім пошкодував, адже міг дослужитися до високого звання, мав би хорошу пенсію, а не ту, що зараз. За 53 роки стажу і хороших заробітків отримую 2300 грн. пенсії, яких ледь вистачає на ліки та комунальні послуги. Можливо, отримував би більше, якби не пожежа на стадіоні, в якій згоріли документи з бухгалтерськими відомостями.

– Чим займалися на батьківщині?

– Спершу в рідному місті Рибниці був тренером дорослої команди “Іскра”, з якою в 1985 році став чемпіоном Молдови. Потім обійняв посаду директора стадіону в Рибниці, був інструктором товариства “Колгоспник” та керівником фізкультурно-оздоровчого клубу. У 1992 році серйозно дала про себе знати стара травма коліна, довелося оформити інвалідність і піти на пенсію.

Борис Юров у компанії зі ще одним автором забитого м’яча у чемпіонському матчі тернопільського “Авангарду” 1968 року Володимиром Прошкіним (зліва)

– І все ж Ви повернулися в Україну.

– Уперше це сталося в 2003 році. На 21-му році померла єдина донька, яка навчалася у Тернополі. У неї було зараження крові, за три дні дитини не стало. Поховали її в селі Козівка, щоби родина дружини могла доглядати за могилою, а самі поїхали назад у Молдову. А в 2008 році дружина вмовила повернутися до Тернополя. Але краще тут не стало. У Придністров’ї, де ми майже 30 років мешкали, люди простіші й дружніші, хоча були різних національностей: молдавани, білоруси, українці, росіяни. А в Україні якби могли, один одного би “з’їли”. Більшість часу живемо у Козівці, де маємо 20 соток

городу і курей. Маю проблеми з ногами, думає, що хтось чимось допоможе? На жаль, ні.

– Однак футбольна громадськість області Вас не забуває, постійно запрошує на різноманітні святкування.

– Звичайно, приємно, що сучасники пам’ятають. На одній із таких зустрічей познайомився з Мироном Маркевичем, а зі сцени розповів молодому поколінню, як тернопільська команда здобула звання чемпіона України 1968 року. Минулого року мій скромний вклад у популяризацію українського футболу був оцінений відзнакою від голови УАФ Андрія Павелка.

Віталій Попович

БЛІЦ-ОПИТУВАННЯ

– Граючи у нападі і будучи невеликим на зріст, завдяки яким чинникам вдавалося забивати багато голів?

– Мав гольове відчуття, вибирав правильну позицію на футбольному полі, на швидкості відривався від суперника, а деколи й фартило.

– Як святкували забиті м’ячі?

– Отримавши привітання партнерів по команді, знав, де сидять зайдлі вболівальники, і йшов їм дякувати. А такого, щоби брати автографи у футболістів, не було.

– Вболівальники знають Вас як нападника, а доводилося грати на інших позиціях?

– Діяв також у півзахисті як у центрі, так на фланзі, а при тренеру Щеголькову (1970 р.) навіть грав справа у захисті. Як кажуть футболісти, чим стаєш старшим, то з кожним роком тебе переводять все ближче до бровки (сміється, – авт.).

– Чи мали футбольне прізвисько?

– У Тернополі колеги по команді називали “Молдаваном”.

– Чи був футболіст, на якого намагались рівнятися?

– Подобалася гра португальця Еусебіо, котрий був лауреатом “Золотого м’яча” (1965 р.), бронзовим призером та найкращим бомбардиром чемпіонату світу 1966 року. По телебаченню захоплювався його грою, хоча тоді футбол на ТВ був рідкістю. Якщо говорити про радянських футболістів, то моїми кумирами були Віктор Каневський (“Динамо” Київ), Слава Метревелі (“Динамо” Тбілісі) та Віктор Понедельнік (СКА Ростов-на-Дону).

– Глядач у Тернополі ходив на футбол?

– У порівнянні з іншими містами, у Тернополі не дуже чисельно ходили на футбол, у середньому по 6-7 тисяч вболівальників.

– А який був стан футбольного газону на тернопільському стадіоні?

– Вдома боялися грати не через суперників, а через жажливий став газону. Чомусь за ним майже не слідували, у класі “Б”, напевно, гіршого футбольного поля, як у нас, не було. Футболісти стогнали, просячи привести його до ладу, адже хотіли показати красивий футбол, однак наші прохання пропускати повз вуха. У 1968 році, коли тернопільський “Авангард” став чемпіоном України, ми воліли би грати на чужих полях, аніж на своєму. Лише коли “Авангард” увійшов до класу “А”, за поляною стали більше дивитися – вирівняли, підсіяли, постійно поливали.

– Чи була у 60-ті роки практика заїзду на базу перед матчами?

– Навчально-тренувальної бази “Авангард” не мав. Перед матчами заїжджали на так званий “карантин” у Залізці, де на

спиртозаводі нам виділяли будинок, або ж у готель в Підволочиську. Робили це для того, щоби забрати футболістів подалі від сімей і від різного роду спокус. Там проводили передматчеві тренування і звітні їхали одразу на ігри.

– А як діставалися на виїзні матчі, адже довелося їздити не лише по Україні?

– Зазвичай автобусом. Літаками добиралася у Ростов, Сімферополь... Із перельотом пов’язаний один цікавий випадок. Літак, здається із Сімферополя, вийшов на злітну смугу, а злетіти не може. Чуємо оголошення про неполадку, а рейс відкладається на кілька годин. Наш тренер Віктор Полянський так і не сів у той літак, а з кількома футболістами взяли по 150 грамів і вирішили: що буде, те й буде. Долетіли спокійно, але дехто сильно переймався тим польотом. А одного разу, ще коли виступав у Молдові, шофер автобуса задрімав, і ми ледь не злетіли в обрив. У нас в команді грав грузин, який викрикнув, водій одразу пробудився, і ми задньою частиною автобуса пройшлися по бетонних стовбцях, але, на щастя, залишилися живі і здорові.

– Чи правда, що футболісти у ті часи любили “погудіти”?

– Після великої віддачі на футбольному полі організм потребував щось спожити. Не те, щоби впитися, а просто розслабитись. При цьому зазвичай це була не горілка, а вино або шампанське. Бувало, що збиралися компанією після матчу, а дехто і сам споживав. “Зальоти” були в багатьох, і я святим не був, але намагався не зловживати. Був у нас півзахисник із Калінінграда, брав пляшку портвейну, вермуту чи кагору і просто заливав у себе. А на кросі міг першим дійти до фінішу, більше того, під час матчів на “п’ятачку” міг обіграти кількох суперників, таким був технічний футболістом.

– Цікаво, а чим харчувалися футболісти?

– Багато щодо їжі залежало від тренера. Той же Леонід Родос, котрий за національністю був євреєм, постійно у раціон футболістів просив поварів давати курку (смажену і варену). Коли заїжджали на базу в Залізцях, то завжди було свіже молоко, сир, сметана. Особисто я у день матчів ніколи не вживав першої страви та компоту, боявся наповнити живіт зайвою рідиною.

– У місті футболістів, мабуть, одразу впізнавали за одягом?

– Зазвичай носили спортивні костюми, у них зручно було ходити на тренування. Костюми також мали, але вони висіли на вішаку, їх одягали хіба на якісь урочисті прийоми або коли харчувалися в ресторані.

Бориса Юрова за вклад у популяризацію українського футболу нагороджено відзнакою голови УАФ Андрія Павелка

Компанія “Контінентал” сплатила 364,29 млн. грн. податків і 13,63 млн. грн. соціальної допомоги у Тернопільській області

“Контінентал Фармерз Груп” вкотре підтвердила свій статус сумлінного платника податків і надійного партнера місцевих громад, оприлюднивши звіт про виконані у 2019 році податкові та соціальні зобов’язання. Так підприємства компанії, розташовані у Тернопільській області, до бюджетів усіх рівнів минулоріч сплатили 364,29 млн. грн. податків. Сума соціальних інвестицій, виділених “Контіненталом” на Тернопільщині за цей період, становить 13,63 млн. грн.

Минулий рік став знаковим для “Контінентал Фармерз Груп”, адже у 2019 році вона почала працювати як єдиний бізнес після злиття “МРІЯ Агрохолдинг” та CFG (Continental Farmers Group). За підтримки свого міжнародного інвестора SALIC об’єднана компанія продовжила дотримуватись встановленої КСВ-стратегії, залишаючись надійним партнером пайовиків та сумлінним платником податків державі.

“Оновлена компанія продовжує працювати цілком прозоро, а одним із найважливіших своїх пріоритетів вважає інтереси пайовиків, які довіряють нам свою землю. Тому ми дбаємо про розвиток громад, фінансово підтримуючи їхні ініціативи, популяризуючи створення кооперативів у селах, а також забезпечуючи повну і своєчасну сплату податків, які наповнюють місцеві та державний бюджети. Так ми будемо довгостроковими партнерами відносини з нашими пайовиками та державою, – зазначив генеральний директор “Контінентал Фармерз Груп” **Георг фон Нолкен**. – Таку стратегію підтримує наш інвестор SALIC, який спрямовує в українську економіку потужні

інвестиції і тому зацікавлений вести чесний та відповідальний бізнес в Україні”.

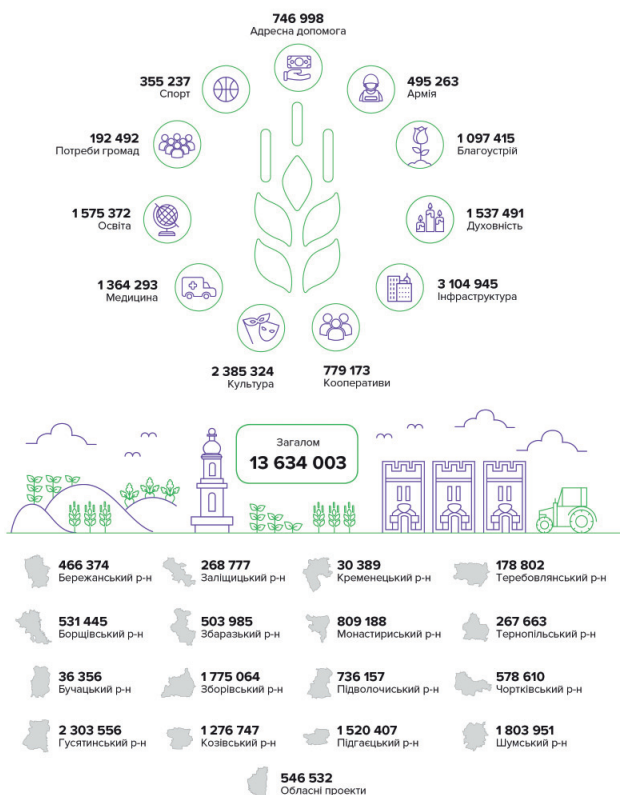
Загалом же до бюджетів усіх рівнів від компанії за 2019 рік надійшла сума **670,17 млн. грн.** А на втілення соціальних ініціатив місцевих громад, з якими агрохолдинг співпрацює на території п’яти областей Західної України, у минулому році із бюджету компанії спрямували **30,15 млн. грн.** За ці кошти було реалізовано вагомі проекти у сферах медицини, інфраструктури, освіти, благоустрою, культури, спорту, духовності, екології, кооперативного руху та ін.

Найвагомішими проектами, реалізованими за сприяння “Контінентал” протягом 2019 року на Тернопільщині, стали: підтримка медичних закладів області та оновлення їхнього матеріально-технічного забезпечення, ремонт доріг та фінансування відновлення освітніх і культурних закладів.

Як уже зазначалося, соціальна програма “Контінентал Фармерз Груп” охоплює декілька напрямків. Серед них чільне місце посідає медицина. Так у минулому році вдалося відремонтувати амбулаторію у с. Нижбірок, що на Гусятинщині, на це виділили майже 194

ІНВЕСТИЦІЇ У СОЦІАЛЬНІ ПРОЕКТИ, ГРН

Тернопільська область, 2019 рік

тис. грн. Також оновлено обладнання у медичних закладах краю. Зокрема, біохімічний аналізатор крові вартістю 110 тис. грн отримала Збаразька центральна районна комунальна лікарня; біокулярний мікроскоп, електронні ваги, лічильник лейкоцитів та біохімічний аналізатор уже допомагають медикам у Копичинецькій комунальній районній лікарні, на це витрачено 166 тис. грн. Також завдяки фінансовій підтримці компанії (а це понад 100 тис. грн.) закуплено нові

меблі для медичної лабораторії у Шумську. Продовжили у минулому році передавати мобільні медичні сумки у ФАПІ краю: 30 медзакладів Тернопільщини отримали укомплектовані спецсумки. Загалом же на медицину області минулоріч було спрямовано 1,3 млн. грн.

Фінансував агрохолдинг і духовність краю. Сума, виділена на духовні потреби громад, сягнула в 2019 році 1,5 млн. грн. Зокрема, коштом компанії було відремонтовано храми та церковні будівлі у с. Білокриниця

(Підгаєцький р-н), с. Гранітне (Монастирський р-н), с. Тиллявка (Шумський р-н), с. Ценів (Козівський р-н), с. Сороцьке (Теребовлянський р-н).

Не забули й про підтримку культурної галузі регіону. Сума соціальних інвестицій компанії у цю сферу минулоріч сягнула 2,3 млн. грн. За ці кошти відновлювали будинки культури, зокрема, проведено ремонт культурних центрів у с. Степове та Мозолівка (Підгаєцький р-н), с. Красне та Волиця (Гусятинський р-н), с. Угринь (Чортківський р-н), с. Ренів (Зборівський р-н), с. Туриліче (Борщівський р-н) та ін. Частину коштів спрямували на підтримку фестивалів, а саме – “Братина” та “Дзвони Лемківщини”.

На покращення інфраструктури краю “Контінентал Фармерз Груп” виділила 3,1 млн. грн., ще 1 млн. грн. – на проекти з благоустрою, а 1,5 млн. грн. – на освітні потреби.

Минулоріч компанія продовжила працювати над центральними проектами, серед яких чільне місце займає підтримка кооперативного руху. На сприяння сільськогосподарським обслуговуючим кооперативам у 2019 році “Контінентал” виділив 886,7 тис. грн., із них 779,1 тис. грн. – на підтримку СОКів Тернопільщини.

Екологічним проектам “Контінентал Фармерз Груп” приділила окрему увагу. Ініціатива з роздільного збору сміття для подальшої переробки у селах, яку аграрії підтримують уже кілька років, у 2019-му розширилась – запущено проєкт “Зелений равлик”, який розповсюджує контейнери для

сортування твердих побутових відходів. Успішним став і новий екологічний проєкт компанії “Марафон лип”, у межах якого протягом минулого року працівники агрохолдингу спільно з пасічниками та іншими ініціативними групами висадили понад 1,5 тис. саджанців медоносних дерев у п’яти областях Західної України: Тернопільській, Львівській, Хмельницькій, Чернівецькій та Івано-Франківській.

Окрім того, “Контінентал Фармерз Груп” активно зайнялася корпоративним волонтерством. Працівники кластерів та офісів компанії упродовж року упорядковували об’єкти інфраструктури і наводили благоустрій у громадах, де агрохолдинг обробляє землі. Майже 100 тис. грн. витратив “Контінентал” на облаштування автобусних зупинок, дитячих майданчиків, прибирання вулиць та покращення стану суспільно-корисних об’єктів у селах. У Тернопільській області зусиллями працівників компанії було наведено благоустрій довкола могили учасників національно-визвольної боротьби у с. Фашівка (Підволочиський р-н), облаштовано колодязь у с. Людвигів (Шумський р-н), у с. Потік (Козівський р-н) вдалося встановити паркан навколо місцевого навчально-виховного закладу, а також покращити благоустрій у с. Доброводи (Монастирський р-н). Головна мета цього проєкту, наголошують у компанії, – проявити турботу і зацікавленість до громад, з якими співпрацюють.

Гороскоп із 1 по 7 квітня

Овни

На цьому тижні варто знайти час для розмови по душах із найкращим другом. У вас обох накопичилося чимало питань до себе і до світу, які варто було б обговорити. Вдалий тиждень для тих, хто робить кар’єру, а також для поїздок і відраджень. Головне, уникайте конфліктів із начальством. Ви можете виявитись трохи недовірливими. У вихідні постарайтеся викроїти трохи часу для близьких.

Раки

На цьому тижні не варто привертати до себе занадто багато уваги, тим більше, робити це навмисно. Час усе розставити на свої місця, вас помітять саме тоді, коли це буде необхідно. У середині успішно пройдуть важливі переговори і ділові зустрічі. До поточних питань ви легко знайдете правильні відповіді, і навіть фундаментальні завдання будуть вам по плечу.

Терези

На цьому тижні варто працювати за індивідуальним планом. А ось утворювані шляхи вам не підійдуть. У понеділок постарайтеся не допускати проявів егоїзму по відношенню до колег і близьких людей, не будьте дріб’язкові. У середині ви, напевно, щось не встигнете або кудись не встигнете. Доведеться надолужувати в інші дні.

Скорпіони

Скористайтеся вдалим тижнем і максимально його використуйте. Не відмовляйтеся від нових проєктів і поїздок, вони виявляться на рідкість вдалими. Не варто вам залежати від інших, виконуйте свої бажання, це зробить вас щасливішим. Четвер дозволить зруйнувати старе, звільнивши місце для створення нового. Зараз саме час завершити нікому вже не потрібні формальні відносини і знайти справжню любов.

Стрільці

Ви благополучно скинули вантаж проблем і готові до вирішення нових завдань. Ваші творчі ідеї приємно здивують друзів і партнерів по бізнесу, потрібно тільки вчасно і переконливо про них розповісти. Якщо ви будете діяти наполегливо і рішуче, то всього досягнете. У четвер можливі перевірки, атестації, інспекції. Будьте готові. І пам’ятайте, що спокій і зібраність дозволять вам врешті-решт усе виправити.

Козероги

На цьому тижні ви можете почати сумніватися у своїх силах. Вівторок загрожує виявитись емоційно напруженим днем, коли вам краще обмежитись роллю спостерігача. Ближче до вихідних сил та енергії додається. Вам слід задуматися про своє ставлення до людей, імовірно, ви схильні вимагати надмірно багато. Той, хто зовсім недавно здавався мало не ідеалом, може виявитись далеко не кращою стороною характеру.

Водолії

На цьому тижні приємні сюрпризи і прикрий несподіванки в основному виникатимуть у роботі, але в деяких випадках будуть пов’язані зі здоров’ям. У понеділок і середу не варто надмірно себе перевантажувати спілкуванням з великою кількістю людей. Не проводьте забагато часу в інтернеті, не вступайте в дискусії в соціальних мережах. У домашніх справах беріть ініціативу на себе.

Риби

Ваша самокритичність і вимогливість до себе і до інших загрожує зіпсувати ваші з оточуючими відносини. У першій половині тижня будьте обачні в контактах, не шокуйте людей своєю прямолинійністю і зайвою різкістю. У четвер можуть з’явитись перспективи, пов’язані з особистим розвитком або кар’єрним ростом. У вихідні вам, схоже, захочеться усамітнення.

Тельці

Занурення в серйозну роботу буде для вас панацеєю на цьому тижні. Чим більше часу ви проведете у праці, тим менше залишиться на дурниці. Інакше вас буде тягнути на авантюри. У четвер не рекомендується починати нові справи, так як їх результатом може виявитись розчарування і втрата дорожніх сил. А ось п’ятниця вдала для початку нового і руйнування старого, яке вже повністю вичерпало себе. І це стосується не тільки роботи, а й особистого життя.

Близнюки

Цей тиждень буде просто божественним, але цікавим, прибутковим і успішним для вас. Готуйтеся до приємних несподіванок. Подумайте, чи так уже потрібні незмінні принципи, чи іноді варто відступити від правил, щоб отримати щось особливе. Більше посміхайтесь і жартуйте, це піднімає не тільки власний настрій, а й оточуючих вас людей.

Лев

На цьому тижні вам доведеться доводити свій професіоналізм. Так що не бійтеся брати відповідальність на себе. Спілкуйтеся з різними людьми. Уважніше слідуйте за новинами, щоб не пропустити важливої для вас інформації. Розмов із начальством поки краще уникайте, особливо якщо ви хочете чогось від нього домогтись.

Діви

На цьому тижні бажано менше часу витрачати на оточуючих, а більше присвятити собі. По-перше, ви це заслужили, а по-друге, це дозволить більш-менш адекватно оцінити ситуацію, розібратися в якійсь суті. Інформація, яка надійде на початку тижня, може виявитись недостовірною або навмисно спотвореною. У вівторок або в четвер можлива зміна планів і раптовий від’їзд. У вихідні постарайтеся розв’язати, відволічтись від домашніх проблем.

НАЙКРАЩІ НАПОЇ ПРИ ПЕРШИХ ОЗНАКАХ ЗАСТУДИ

Імбирний чай

Чай з імбиром від застуди містить вітаміни, ефірні олії, мікроелементи та амінокислоти, які зміцнюють імунну систему і сприяють потовиділенню.

Для приготування наріжте імбир тонкими скибочками, покладіть у велику чашку, додайте трохи листя зеленого чаю, 3-4 шматочки свіжого лимона і залийте окропом. Дайте настоятися 10 хвилин.

Чай із шипшини

Цей класичний напій багатьом знайомий із дитинства. Вміст вітаміну С в шипшині є колосальним.

Для приготування такого напою слід залити 3 ложки подрібнених плодів 0,5 л окропу. Потім цей настій залиште у термосі на ніч. Вранці процідіть, і смачні ліки готові. Приймати по півсклянки 4 рази на день перед їжею.

Чай з ехінацеї

Ехінацея – корисна рослина. Вона містить антиоксиданти, ефірні олії і мікроелементи, що є потужним засобом для боротьби з бактеріями, вірусами, грибками. Прийом чаю з ехінацеєю покращує настрій і усуває ознаки застуди.

Для приготування чаю використовуйте 2 ч. ложки подрібненої трави, заливають 400 мл гарячої води. Цей настій повинен годину настоятися.

Пити такий напій під час застуди потрібно 3 чашки на добу, а для профілактики вистачить однієї чашки.

ТОВ "БСК ТРЕЙДІНГ"

ЩЕБІНЬ

доломітний, гранітний, андезитовий, вапняковий різних фракцій

фр. 0-5 мм
фр. 5-10 мм
фр. 5-20 мм
фр. 10-20 мм
фр. 20-40 мм

фр. 40-70 мм
фр. 40-80 мм
фр. 0-20 мм
фр. 0-40 мм
фр. 0-70 мм

відсів, камінь бутовий

ЦІНИ ВІД ВИРОБНИКА

Власна доставка та постійна наявність на складах:

смт Скала-Подільська, Борщівський р-н, Тернопільська обл.

с. Великі Гаї, Тернопільський р-н, Тернопільська обл.

ТОВ "БСК ТРЕЙДІНГ" (Код ЄДРПОУ 35069180)

Місце знаходження: Тернопільська обл. Тернопільський р-н,

с. Великі Гаї, вул. Галицька, 180

email: llbsktrading@ukr.net

Тел. бухгалтера: 050 371 49 38

Банківські реквізити: UA 20 320984 00000 26006210412048

в АТ "Прокредит Банк", м. Київ

Відділ збуту: тел.: 067 340 68 15, 050 437 76 24

МЕДІА ХОЛДІНГ "РАДІО ТОН"

м. ТЕРНОПІЛЬ
В. КАМІННА, 5

тел. 52 - 33- 01

XIT FM

ТЕРНОПІЛЬ
103,5 FM

KISS FM

Мелодия
ВСЕ ЛУЧШЕЕ
ВОЗВРАЩАЕТСЯ!

вишукана кухня
унікальний інтер'єр
"жива" музика

м. Тернопіль

вул. Генерала М. Тарнавського, 28 А

www.restaurant-bahus.com.ua

резервування за телефоном

067 353 09 90